

ALT OM

2541

EKSPERT-
RÅD

FISKE

Nr 8/2025 kr 119

ØRRET:
**Grytidlig
jakt på
høstfisken**

Lars Nilssen
KONSERTEN SOM
TRUMFET DØGN-
FLUENS DØD

PUKKEL-
LAKSFISKE
– **folkefest
i nord**

BENGT-ARES
fire fine fluer

**Fiskelykke
på en bru**

**Finn ditt eget
røyevarp**

**Suksess med
sildestriper**

FISKEFEBER – GODT FOR HELSA!

Når fisket går foran alt

Det å forene en altoppslukende lidenskap — som for eksempel sportsfiske — med alminnelig familieliv, er ikke noe spøk. Det er sikkert mange som kjenner seg igjen i problemstillingen. Du skulle helst ha vært oppe ved det fine ørretvannet akkurat i den beste tida, eller kanskje hele tida, men noen ganger må det svelges kameler for å holde familielivet flytende.

Lars Nilssen hadde kjøpt konsertbilletter til seg selv og kjæresten i februar, men da konsertdagen plutselig var der en sommerdag i juni, viste det seg at den falt sammen med vulgata-døgnfluens spinnerfall. Jeg skal ikke røpe her hva Lars gjorde, det står inne i bladet, men jeg kan forestille meg at valget gjorde vondt.

Det letteste er kanskje å ikke ha kjæreste, bare bry seg om seg selv og hobbyen sin. Bengt Are Barstad er snart ferdig med sine 2000 dager i villmarka, et opplegg som kanskje hadde vært vanskelig å gjennomføre med kone og unger ventende hjemme. I dette bladet viser han sine fire fine fluer som han mener dekker alle hans behov. For fluefiske, altså.

Bengt Are er kanskje beviset på at det går an å ofre tradisjonelle kjærlighetsforhold for å leve ut sine drømmer. Nei, det er han ikke, for jommen meg har han ikke klart å få seg en kjæreste, under oppholdet i villmarka. Det er utrolig hva man får til med moderne hjelpemidler, som mobiltelefon, selv langt ute i skauen. Og det er fullt mulig å være oppslukt av sportsfiske og samtidig ha kjæreste, det kan til og med hende at dere deler den samme lidenskapen.

Innholdsansvarlig Peter Nagy

Peter N.

ALT OM
FISKE

KUNDESERVICE

Telefon: 22 58 55 60

E-post: abo-fiske@egmont.com

Adr.: Alt om Fiske abonnementservice,
Pb. 4980, 0441 OSLO

REDAKSJONEN

Redaktør: Alexander Øystå,
alexander.oysta@egmont.com

Innholdsansvarlig: Peter Nagy
peter.nagy@egmont.com

Redigerer: Espen Sørby

Art Director: Runhild Elgaaen

Produksjonskoordinator: Ingunn Elise Kristiansen

Ansvarlig redaktør/direktør: Axel Walø

Postadresse: Egmont Publishing

Alt om Fiske, P.b. 4980, Nydalen, 0441 OSLO

Besøksadresse: Nydalsveien 12A, Nydalen, Oslo

Sentralbord: 22 77 20 00

E-post til redaksjonen: fiske@egmont.com

ANNONSER

Ad.venture AS

christian@ad-venture.no

Annonsekoordinator:

Anita Myrvang

Tlf. 941 59 089

anita.myrvang@ad-venture.no

VIL DU BLI ABONNENT?

Ta kontakt med kundeservice eller gå inn på
www.bladkiosken.no

Abonnementspriser: 1 år ordinært abonnement: kr 727

Gullabonnement: 10 utgaver: kr 831

20 utgaver: kr 1455

Tegn gullabonnement og les om alle fordelene du får her:

<https://www.gullabonnement.no/altomfiske>

Abonnementet løper til det blir oppsagt.

@bladetaltomfiske

bladet_altomfiske

Stoff i bladet kan bare gjengis etter tillatelse fra redaktøren og med kildehenvisning. Alt om Fiske tar intet ansvar for originalbilder/artikler som ikke er bestilt. Utgivelse av stoff i Alt om Fiske skjer bare i henhold til våre generelle vilkår for rettigheter til stoff. Dette gjelder både for stoff som honoreres og for stoff som ikke honoreres. Vi forbeholder oss blant annet retten til å lagre og utgi stoffet i elektronisk form fra vårt redaksjonsarkiv eller andre databaser som vi har avtale med, herunder å utgi stoffet via internett. Innsendere av stoff kan, etter spesiell avtale med oss, i hvert enkelt tilfelle, reservere seg mot at deres stoff distribueres til våre kunder fra det elektroniske arkivet.

ET BLAD FRA

story house
EGMONT

ISSN: 0804-5887

TRYKK:
Egmont
Printing Service

Egmont Publishing er en del av Egmont. Egmont er et av Nordens største mediekonsern med 6300 ansatte og aktivitet i 30 land. Vi er en stiftelse og Egmont Fondet deler årlig ut over 90 millioner kroner til et bedre liv for barn og unge. Vårt motto We bring stories to life – har sterke publisistiske verdier. Vi står bak mer enn 700 magasiner, tegneserier, Klikk.no, TV 2, Nordisk Film, kinodrift, samt flere deleide selskaper.

VERDENSNYHET!

e VITARA

PRIS OG AVGIFTSVINNER
FIREHJULSTREKK 2025

Elektrisk SUV med firehjulstrekk Som skapt for norske forhold

Avansert ALLGRIP-e 4x4 inkl. i prisen

Fire kjøremodus inkl. Trail-mode

412km WLTP rekkevidde

Suzuki Connect App

40/20/40 Justerbart baksete

Opptil over 500 l bagasjerom

Høy bakkeklaring

Les mer på suzuki.no

**Introduksjonspris
e VITARA ALLGRIP-e 4X4 fra kun 334.500,-**

SNOWTRAIL-UTSTYRSPAKKE INKLUDERT I PRISEN

19 tommer mørke aluminiumsfelger • 10-veis elektrisk justerbart førersete • Ambient stemningsbelysning • Adaptive frern- og hovedlys
Ikonisk 3-point led matrix • Trådløs mobillading • Stemmestyring • INFINITY by Harman lydsystem med subwoofer • Oppvarmet ratt & frontrute • 10.25-tommers skjerm & 10.1-tommers senter skjerm • Apple Carplay og Android Auto • 360 graders kamera

ØRRET/RØYE

- 12** På feil sted til feil tid
- 18** Bengt-Ares fire favorittfluer
- 40** Finn ditt røyevarp
- 46** Med spinner som joker
- 58** Eventyret Hallingskarvet
- 64** Gavmildt og gjerrig høstfiske

LAKS

- 32** Pukkellaksfeber i nord

SALTVANNSFISKE

- 24** Fiskestrimler gjør susen
- 52** Brofiske er gøy
- 70** Uflaks i Sæbø

FAST STOFF

- 2** Leder og kolofon
- 6** Nyheter og utstyr
- 30** Runar prater flue
- 38** Blinkskudd
- 62** Mat fra sjø og innsjø
- 74** Siste kastet

12 Spinnerfallet som glapp

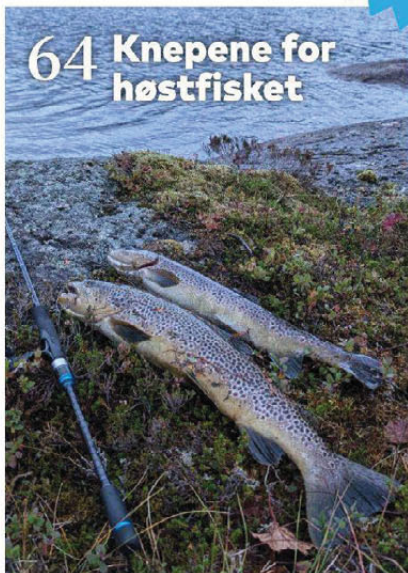

32 Alle i nord fisket pikkellaks

24 Fiskestrimler – magisk agn

64 Knepe for høstfisket

18 Når fire fluer er nok

40 Jakten på røyevarpet

46 Spinnerens lokkende vibrasjoner

Forsidefoto:
Christer
Rognerud

3 NYE MODELLER FRA VERDENS STØRSTE ELBIL PRODUSENT

BYD
byd.no

SEALION 7 4X4

Den perfekte norske
familiebil fra verdens
største elbilprodusent

Firehjulstrekk
502 km WLTP rekkevidde
578 l bagasjerom
1500kg hengervekt
75 kg takvekt
Høyt utstyrsnivå

**Excellence-utstyrspakke
inkludert – spar 129.000,-**

Lanseringskampanje fra

469.900,-

**SEAL U - Stor SUV med
henger- og takvekt**

**LANSERINGSPAKKE
VERDI 69.000,-
BETAL KR 0,-**

500km WLTP rekkevidde
1300kg hengervekt
75kg takvekt
Høyt utstyrsnivå
82,5 kW batterikapasitet

Lanseringskampanje fra

399.900,-

DOLPHIN

Vinner Årets bilkjøp Europa
2024 av Autobest

V2L-funksjon
Varmepumpe
427km WLTP rekkevidde
Høyt utstyrsnivå
345l bagasjerom
5 stjerner NCAP

Lanseringskampanje fra

299.900,-

Veil. pris:
149,-

Går som en kule

Prey Bullet er en pencil-wobbler med liten hakeskje, som gir et ekstra kick når den fyker gjennom vannet, samtidig som den gir minst mulig luftmotstand i kastet. Det gjør at du kan kaste Bullet ekstra langt. Bullet har en slengende svømmestil, og selv på lave hastigheter er den utrolig fristende og høyt i vannlaget ved direkte innsveiving. Bullet lurer en rekke fiskearter på kroken, både i ferskvann og saltvann.

Leverandør: Prey

Veil. pris:
179,-

FØRSTEHJELP

Innpåsliten mygg kan ødelegge en fisketur, men det fins beskyttelse mot de blodtørstige beista. Mosquito Guard skremmer bort både mygg, knott, og hestelusfluer og hjortelusfluer. Den inneholder blant annet 20 prosent picaridin som skal være minst like effektivt som midler med DEET. Virker i åtte timer før du trenger en sprut til.

Markedsføres av Seeberg AS

Geir Svardal

Strand ble stengt

I år har hele strandsonen i Breivikeidet og utløpet til Breivikelva blitt stengt for fiske. Det er det mange som er sinte for.

Breivikeidet Breivikeidet er ei bygd og et dalføre rundt 40 km sørøst for Tromsø sentrum. Bygda kan faktisk skryte av å ha verdens nordligste 18-hulls golfbane og mange passerer bygda på Fylkesvei 91 og benytter fergeforbindelsen videre østover til Svensby i Lyngen kommune (bildet).

Men stedet er også yndet sted for for sportsfiske. I fjor dukket det opp nye forbudsskilt mot fiske på den populære stranden ved Breivikeidet og i år ble det tatt ytterligere grep og hele den to kilometer lange strandsonen samt utløpet til Breivikelva ble stengt for fiske.

Leder i Breivikelva Forvaltningslag SA, Arild Johan Sørensen forklarte hvorfor til nettavisen iTromsø.

- Forvaltningsområdet vårt som innbefatter Breivikelva og Sandbukta er pålagt pliktig organisering, da vårt gytebestandsmål er over 100 kg holaks. Breivikelva Forvaltningslag SA er da ansvarlig forvalter av området etter de nasjonale regler og føringer som er satt av Miljødirektoratet, sier Sørensen til iTromsø.

- Det er et meget viktig beiteområde for våre anadrome fiskearter laks, røye og ørret. Laget har de siste sesongene sett en merkbar nedgang på røye og ørret som går opp i Breivikelva, etter at den har vært ute og beitet. Vi opplever også at det er en underrapportering på det som tas opp, forklarte han som årsaken til stengingen.

Mye for pengene

Sølvkroken har så fine norske navn på produktene sine. Denne haspelsnelleserien heter OS, men du må ikke stå ved et elveutløp for å fiske med den. OS er utviklet for å passe alle typer ferskvannsfiske og fungerer like bra til lett fjellfiske som til predator- eller laksejakt. Den er sterk, men likevel lett takket være lettvektsaluminium i både kropp, spole og håndtak. OS har 7+1 kulelager i rustfritt stål. Hvis du bruker den i saltvann bør den skylles godt i rennende vann etter bruk i saltvann. Kommer i størrelsene 1000, 2500 og 4000.

Leverandør: Sølvkroken

Veil. pris:
699,-

Veil. pris:
349,-

Smart saks

Det er ikke bare telefoner som er smarte. Denne multisaksa i rustfritt stål kan mye mer enn å klippe. Den taggete delen er en skjellskrape. Den har også en linekutter du kan bruke selv om saksen er i hylsteret. Saksen kan deles i to og da har du en kniv. Saksen er perfekt til klipping av agn. Saksen er laget av rustfritt stål. Saksen klippes enkelt på havfiskedressen eller fiskeveska.

Leverandør: Sølvkroken

Veil. pris
fra: 499,-

KNIVSKARP

Rapala Stealth FKF Fillet kniver er en serie sylskarpe kniver som hjelper deg til å få ut lekre benfrie fileter av fangsten. Knivbladene har en avansert coating som gir en slitesterk overflate. Bladet er laget avaget av tysk rustfritt stål. Du kan velge mellom to ulike fleksibilitetsgrader i bladet.

Leverandør: Rapala VMC
www.rapalavmc.no

En solskinnshistorie

Gjennom dugnadsarbeid er det blitt lagt 300 meter med klopper rundt Høytomttjernet i Rakkestad slik at det går an å fiske der.

En kjempeinnsats fra frivillige og økonomisk støtte fra lokale sponsorer kan gjøre underverker. Takket være stor dugnadsinnsats har Høytomttjernet i Rakkestads dype skoger gjort tilgjengelig for alle som vil fiske ørreten der. Tjernet var nemlig omkranset av mye myr, men løsningen var å bygge hele 300 meter med klopper. Originalt nok brukte de ikke impregneret treverk, fordi

det vil ta lang tid før treverket råtner i myra. Så får de heller håpe på at folk igjen stiller opp når kloppene en dag må byttes ut. Det er utelukkende ørreten i dette vannet, noe som gjør fisket her ekstra populært. Og for å få ungdommen til å bli interessert i å fiske kan de under 16 år fiske så mye de vil - også med mark - og dra opp så mye fisk de orker, skriver Rakkestad Avis.

FJÆRLETT OG RÅSTERK

Lawson Baitwinder Carbon X er en liten, fjærlett og sprek haspelsnelle, der både snellehus og rotor er laget i karbon, på lik linje med bremseskivene og snellegrepet.

Snellen har hele sju kulelager i tillegg til nålelager. Baitwinder Carbon X er CNC-frest, og har en utveksling på 5,2:1.

Produsent: Lawson

Veil. pris:
1499,-

Veil. pris:
899,-

Hettegenser

Scandi Hoodie er en hettegenser av en blanding av 54% økologisk bomull, 29% bomull og 17% polyester. Resultatet er en fin kombinasjon av mykhet og pusteevne samt at den beholder fasongen i flere år. Fargen heter Grey Melange og genseren er tilgjengelig i størrelser fra S til røslige XXXL.

Leverandør: Guideline

Veil. pris:
149,-

FILETKNIV MED BRYNE

Lawson Filetkniv er en skarp og god filetkniv på fire tommer, velegnet til sløyning og filetering, men kan også brukes til å snitte opp agn. Kniven har blad i rustfritt stål, søtt inn med Non-stick-belegg. Et ekstra pluss er at sliren har eget bryne, slik at du alltid kan holde eggen skarp. Smart, altså.

Leverandør: Lawson

Chris Appleby

Lakselusa herjer

Spredningsmodellen for lakselus har i løpet av mai måned og tidlig juni indikert en økende tetthet av unge lakselus (køpepoditter) flere plasser fra Vestlandet til Trøndelag.

Hvert år gjennomfører Havforskningsinstituttet en omfattende overvåking av antall lakselus på vill laksefisk. Nå er feltarbeidet fra Sørlandet til og med Trøndelag ferdig. Den endelige rapporten fra årets feltarbeid med data fra hele landet kommer til høsten.

– Resultatene så langt indikerer at det er generelt høyt smittepress på utvandrende laks i Hardanger og moderat smittepress i Rogaland, sier prosjektleder Rune Nilsen.

Også på sjørret har forskerne funnet så mye lus at de konkluderer med at lakselus vil ha stor negativ effekt på sjørret i mange områder.

– Situasjonen for sjørret er i praksis den samme som vi har sett de siste årene. De har mye lus på

seg, og siden de også har litt annen livssyklus enn laks, rammes de også hardere, sier Nilsen.

Voksen sjørret oppholder seg ofte lenge i områdene der det er mange oppdrettsanlegg og dermed også mye lus. Villaks derimot, svømmer "bare" gjennom disse områdene.

Resultatene fra overvåking av lakselus på vill laksefisk gir viktig informasjon som brukes i rådgiving om miljøeffekter av fiskeoppdrett og til risikovurderingen av norsk oppdrett. Observasjonene brukes til å kalibrere lakselusmodellen, altså sjekke hvordan smittepresset i modellen passer med virkeligheten. Modellen gjør forskerne i stand til å beregne hvor det er høyt smittepress på villaks, sjørret og sjørøye, skriver Havforskningsinstituttet.

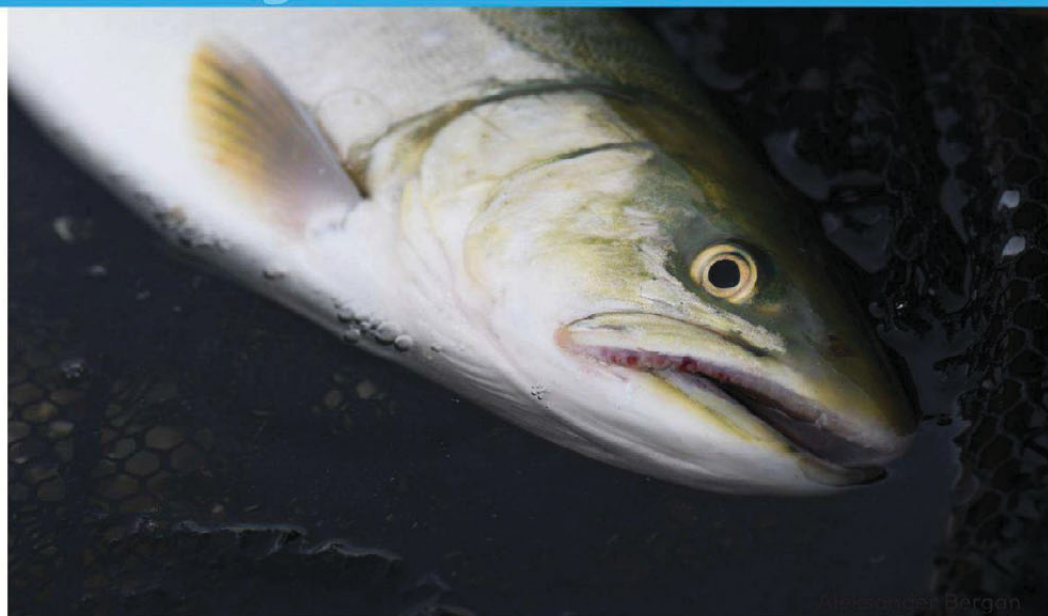
Veil. pris:
115,-

Laksen liker spinnere

Det er rart at laksen heller glefser etter en gum-mistrømpe enn en blank og lekker metallsluk, men noen ganger er det sånn. Salmon Seeker er designet spesielt for fiske etter laks i elv. Den er lett kastet, med et attraktivt skjørt som lokker laksen til hugg. Det unike med Salmo Seeker, er at du enkelt kan bytte krok, til større eller mindre eller bare en ny skarp krok. Finnes i to størrelser, 20g og 24g, og seks farger. Fåes også i 3pk med ulike farger.

Leverandør: ABU Garcia

Freder sjørøya

Et skippertak fra Svolvær Jakt- og fiskeforening skal redde sjørøya i Svolværvannet. Stikkordene er fredning, fangst-logging og gjenutsetting.

Da Svolvær Jakt- og fiskeforening registrerte at sjørøyebestanden i Svolværvannet ble dårlige og dårligere for hvert år, bestemte de seg for å ta noen grep. Ikke minst innførte de forbud mot å fiske etter arten.

De satte også opp skilt rundt vannet de de oppfordret sportsfiskere til å være med på dugnaden.

Det er fortsatt lov å fiske etter ørret i vannet og da kan det skje at en sjørøye biter på kroken.

Hvis dette skjer oppfordrer Svolvær Jakt- og fiskeforening om at fisken blir satt skånsomt ut igjen, og at fangsten loggføres. For at sjørøya skal komme seg til Svolværvannet, må den ta turen via Leirosen. Der har ikke foreningen fredningsrett, men Svolvær Jakt- og fiskeforening håper likevel på dugnadsånd blant alle som fisker der også. Foreningen gjennomfører jevnlig stikkprøver og kontroller for å sikre at reglene følges, skriver avisa Lofoten.

SPLITTER NY

Den nye Ballistic Air er enda lettere enn sine forgjengere Ballistic og Ballistic MQ.

2000-modellen veier kun 150 gram! Tross dette tåler snellene juling fra stor og sterk fisk. Leveres i 2000S og 2500S (S = grunn spole) samt 2500 og 3000 med ordinær spole.

Leverandør: Daiwa

Følsom tupp

Penn Regiment IV Pro Boat-serien består av tre stenger fra den lettere 12-20 lbs-stangen til tungvekteren 50 lbs. Stengene er lette og sterke på samme tid, lover produsenten. En følsom tupp gjør at du føler og ser nappene kjapt. Korkhåndtaket gir godt grep, og det kraftige DPS snellefestet sørger for at snellen ikke beveger seg. Designet til å takle både monofilament og FireLine superliner.

Leverandør: Penn

Byr på mye action

Nå kommer Søvik Auren i en ny utgave, som er designet med tanke på å lure sjørøret på kroken. Sluken kan fiskes både hurtig og sakte, og selv når det så vidt er fart på den, har den en forlokkende gange. Legger du inn spinnstopp på flere sekunder, roterer sluken mens den synker, samtidig som den skifter synkeretning. Søvik Auren kommer i en rekke ulike farger og tyngder. Slukene er laget for sjørørretfiske, men prøv den også når du fisker etter ørret og andre predatorer.

Leverandør: Søvik

Emma Bäcker Håkonsen

Advarer på nytt

Det advares på nytt mot å spise for mye gjedde som er fisket i Førstevatn i Sør-Varanger. De inneholder for høye konsentrasjoner av dioksiner og dioksinlignende PCB.

Førstevatn, er den nordligste og minste av fire små innsjøer som ligger mellom Kirkenes i nord og Hesseng i sør, ble forurensnet av AS Sydvaranger i Kirkenes da de brukte sjøvann i produksjonen av pellets på 90-tallet. Sjøvann inneholder klor og kombinert med høye temperaturer, dannes det dioksiner. Disse slapp ut gjennom pipa på det gamle pelletsverket og havnet i Førstevatn og nå 30 år senere er det fortsatt høye konsentrasjoner i gjedde som lever i Førstevatn.

Naturvernforbundet peker på at fareskiltene mot å spise gjedde for lengst har blitt borte. Sammen med NILU, et uavhengig forskningsinstitutt for klima- og miljøforskning, har de foretatt målinger av to gjedder anno 2025.

Målingene viste at en person på 70 kilo kun kunne spise 146 gram filett fra den ene eller 61 gram av den andre gjedda i uka, for å ligge under anbefalt grense fra Den europeiske myndigheten for mattrygghet. Det forutsetter at denne gjedda var den eneste dioksinholdige matvaren som ble spist den uka.

NILU konkluderer med at konsentrasjonene av dioksiner og dioksinlignende PCB i gjedde i Førstevann fortsatt er forhøyet og fortsatt klart påvirket av tidligere industriutslipp. Naturvernforbundet syns det er på høy tid å få opp advarselsskilt igjen, skriver avisa Sør-Varanger.

Fisken vil ha krøller

Sjekk den krøllede halen! Men så heter også dette softbaitet The Curl. Halen er super-responsiv med en livlig flagrende bevegelse og den setter i gang med flagringen selv når du sveiver sakte. The Curl er også utstyrt med dufter i buken og på ryggen av den tiltrekkende sorten. The Curl kommer i mange farger slik at du kan bruke den under ulike situasjoner og vannforhold.

Leverandør: Rapala VMC
www.rapalavmc.no

Veil. pris:
69,-

Tupp med rask aksjon

Veil. pris:
1499,-

Den todelt stanga Skumring er utviklet for ørret- og abborfiske som vil ha en stang som gir god respons selv med ultralette sluker og spinnere. Stangemnet er av svært høy karbonkvalitet med et ekstra lag karbon rundt kjernen. Stangtuppen har ekstra rask aksjon og snert. Fuji stangringer er senens beste venn, enten om du går for mono eller multifilamentsene.

Leverandør: Sølvkroken

Veil. pris:
139,-

KUNSTAGN ER GØY

Det er både gøy og spennende å fiske kunstagn i overflaten, særlig når fisken biter på. Berkley J-Walker 100 er et klassisk walk the dog kunstagn. Tyngdepunktet ligger nær halen, det gir lange kast. Vipp på stanga så svømmer den i sikk sakk på overflaten, og det trigger abborren og gjedda til hugg. Kommer i fire knallfarger.

Leverandør: Berkley

Veil. pris:
99,-

Treble med UV-finish

Spear-21 UVC er en klassisk treble-krok fra BKK Hooks. Spear-21 har UV-lakk som gir meget høy kontrast og god synlighet, spesielt når du fisker dypt eller det er dårlig sikt i vannet. Med Needle Point-krokspiss og standard mothaker sitter fangsten godt på kroken. Leveres i krokstørrelser fra 12 til 3/0.

Leverandør: BKK Hooks

Yngve Ask

Selskaper sjekkes

Vi har skrevet flere ganger om utenlandske fisketurister som overfisker sårbare områder. Nå vil A-krimsenteret i Nordland gjennomføre flere kontroller opp mot havfisketurisme.

Tidligere i år varslet a-krimsenteret i Nordland at de sammen med a-krimsenteret i Troms og Finnmark ville igangsette en felles nordnorsk reiselivssatsing, med mål om å identifisere og på sikt sette useriøse aktører ut av spill.

– I tiden fremover kan aktører som opererer innen havfiske forvente å bli oppsøkt og kontrollert. Nå er vi i gang for å se om kartet faktisk stemmer med terrenget, sier A-krimsenterets leder Kurt Kolvereid Jacobsen til avisa Lofotposten.

Havfisketurisme har de siste årene utviklet seg

voldsomt og i takt med veksten har det blitt økt fokus mot ressursuttak og reguleringer. Men hvor ble det av lovens lange arm? Mange pekte på manglende kontroller, ikke fra de seriøse aktørene innenfor denne formen for turisme. Nå tas det tak.

A-krimsenteret i Nordland er interessert i tips både fra privatpersoner og næringsliv. Jacobsen oppfordrer derfor til å sende tips. Dette gjør man enkelt ved å henvende seg via etatenes egne tipskanaler, skriver avisa Lofotposten.

Veil. pris:
149,-

DISSE KASTER DU LANGT

Prey Missile er en pencil-sluk uten hakeskje. Selv om Missile er lett kaster den veldig langt. Den har en slengende svømmestil, og selv i lav fart svømmer den fristende og høyt i vannlaget ved direkte innsveiving. Perfekt for fiske når vannet er kaldt og hastigheten må ned, men god også når vannet blir varmere. Perfekt til saltvannspredatorer som sei, lyr, makrell og havabbor, men prøv den i ferskvann også.

Leverandør: Prey

Lekker snelle

Daiwas klassiker Caldia har fått en ansiktsløftning, med den patenterte Airdrive i spole, rotor og bøyle. Slurebremsen er ytterligere forbedret, og er supermyk når det gjelder å dempe fiskens første stress, og strammes deretter og bremser fiskens rømninger skikkelig. Årets modell kommer i størrelsene 1000S, 2000S og 2500S med ekstra grunn spole og opptil fem kilo bremsekraft, samt i 2500, 3000 og 4000 med standard spole og ti kilos brems. I tillegg til at den nye modellen er lettere, har den blitt lektere også, ifølge produsenten. Vi protesterer ikke.

Leverandør: Daiwa

Veil. pris
fra: 2869,-

På feil sted til feil tid

**Da Lars Nilssen booket
billetter til Over Oslo visste
han ikke at spinnerfallet til
vulgatadøgnfluene skulle finne
sted samme dag som konserten.**

Tekst: **Lars
Nilssen**
Foto: **Lars Nils-
sen**

Denne historien starter 12. februar. Det var en av de få dagene i vinter da snøen lavet ned over Østlandet. Yrende insektsliv og fluefiske var som en fjern drøm. Allikevel hadde planen for kommende sesong begynt å utkrystallisere seg.

Den gikk i kort trekk ut på å planlegge minst mulig, droppe alle former for formidling og sørge for å ha mest mulig tid når det gjelder – i høytidsmåneden juni, når forsommeren har satt seg og tiden er inne for vespertina, for maur, for vårfluer, for biller, for stokkmaur og for vulgata.

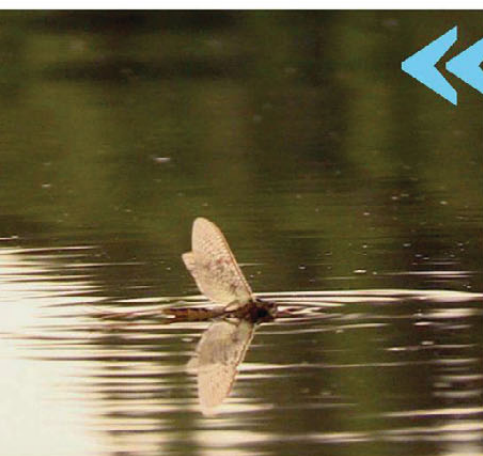
MIN INDRE GERHARDSSEN

Som alle andre høytider er også min forbundet med glede og spenning på den ene siden og en indre kamp mot en gnagende dårlig samvittighet på den andre – et Einar Gerhardsensk alter ego minner meg stadig på at «det finnes da langt viktigere ting her i livet enn å lure en ørret på noe som likner det den spiser der og da».

Skal jeg prøve å være poetisk i beskrivelsen, er det som om jeg drives fra insektskanse til insektskanse i kampen mot min indre Gerhardsen. En

Sjeldent spinnerfall

Magisk: I sekunder etter et vulgatatake i juni. Da jeg bestilte billettene til Over Oslo, var situasjoner som denne som en fjern drøm.

En døende vulgata har nettopp lagt eggene sine. Det korte intense livet som ferdig utviklet døgnflue, er over. Sjansen er stor for at hun havner i kjeften på en glupsk ørret

Einar som til stadighet prøver å gi meg dårlig samvittighet fordi jeg gir faen i å tilbringe de første varme sommerdagene sammen med kjærsten, fordi jeg dropper sommerfestene hos naboer og vennepar, fordi jeg dropper tradisjonen med musikkens dag, fordi jeg ikke stiller opp på bursdager og sommeravslutninger, og fordi jeg – i den grad jeg drikker øl, heller tar utepilsen i skogen enn på Kongen Marina.

GAMBLET PÅ KONSERTBILLETT

For å komme årets konfrontasjon med

min indre Gerhardsen i forkjøpet, klikket jeg inn på Ticketmaster 12. februar og kjøpte to billetter til lørdagens konserter på musikkfestivalen Over Oslo 21. juni. Festivalen arrangeres på toppen av Grefsenplåtaet med flott utsikt over hovedstaden og er et sjarmerende tilskudd i Oslos festivalverden.

På lørdagens program sto blant annet Meute – et ensemble fra Hamburg, som spiller musikk i grenselandet mellom tysk ompa ompa og techno.

Da Kari oppdaget bandet i fjor sommer, var de knapt kjent utenfor Tysklands grenser, men på rekordfart

Tok uten å nøle: To ganger i år opplevde jeg konsentrerte klekkinger og store mengder vulgataaduns på vannet. Årets største (så langt): 3,15 kilo.

har de blitt en world wide festivalyndling.

Uten å gjøre noe nummer av det videresendte jeg billettene til Kari. Responsen kom umiddelbart i form av to smilefjes og en tommel opp, etterfulgt av; «... men er ikke du i skogen på den tiden da?» – «joda ... men ingen regel uten unntak», responderte jeg med to nye smilefjes, denne gangen med solbriller pluss en tommel opp, vel vitende om at det var 90 prosent sjanse for at årets virkelig store høytidskvelder – vulgataens spinnerfallkvelder – på den tiden trolig var gått inn i 2025-historien.

TIDLIG SESONGSTART

Årets sesongstart var av de tidlige. Ikke rekordtidlig, men isen forsvant så raskt at begrepet som julekvelden på kjer-ringa, var beskrivende.

Allerede i midten av april var det åpent vann selv på 500 moh, mer enn en måned tidligere enn i fjor. Som jeg gjør i forkant av hver eneste sesong, hadde jeg bestemt meg for å ha is i magen og ikke brenne for mye krutt i det iskaldt vannet i ukene etter isgang.

Planen var å ta det pent fram til siste halvdel av mai, for deretter å bygge meg opp mot en juni da jeg skulle gi bønn gass. Med unntak av den ene Over Oslo - helgen. Det gikk sånn passe. Med bråvarme og et aprilhøytrykk, som ikke så ut til å gi seg med det første, tok frykten for at sesongen ville brenne opp før den knapt hadde begynt, overtak.

Angsten for å miste hele forsommersesongen sendte meg ut i skogen lenge før tiltenkt. Det som møtte meg der resulterte i at jeg havnet på kjøret allerede før det var blitt mai.

En gammel gubbe av en fisk gapte over en marginata dun, som ble tatt av vinden og havnet et helt annet sted enn tiltenkt. Allikevel tok det ikke mange sekundene før flua forsvant i et tydelig vak, og noen minutter senere lå en av

Årets vulgata-sesong er den lengste og mest forunderlige jeg har opplevd.

de lengste hovedstadsnære ørretene jeg noensinne har tatt, i hoven.

Med sine 63 cm var den er formidabel sesongstart. At den «bare» veide 1,84 kilo og var et langtynt vrak av en ørret, får så være.

HØYTRYKKET FRA HELVETE

Høytrykket holdt stand til godt over midten av mai. Tørre forsommerdager med varme dager og kalde netter er tørrfluefiskets største fiende. Insektene sitter kort på vannet. Vanntempen stiger raskt, og vak er sjelden å se.

Allikevel: Treff på to korte lokale ettermiddagssverminger av skogsmaur og en viss kunnskap om fjærmygg i overgangen til sommernatt gjorde at jeg knep et par flotte i denne perioden, så da været snudde til iskaldt og nedbør

var selvtiliten min stor nok til at jeg våget et grep som skulle gi formidable resultater.

Søndag 25. mai hadde jeg lovet å komme tidlig hjem til middag etter et firedagers opphold nord i skogen. Jeg våkner av at regnet trommer på hyttetaket. Den røde søylen på gradestokken har stoppet et sted mellom 0 og 5. Jeg bestemmer meg for å overraske og for en gang skyld komme hjem tidligere enn avtalt, men på vei ned bakkene mot lavere strøk er det et lite opphold i regnet, et glimt av sollys, og snart kjører jeg som på autopilot i motsatt retning av hjem.

PÅ AUTOPILOT UT I SKOGEN

Jeg hadde knapt sett store døgnfluer der tidligere år, bare store fisker. Men da jeg

Årets største

var innom noen dager tidligere, kom jeg over en bukt hvor det poppet opp et ikke ubetydelig antall, og det var altså hit jeg var på vei.

Den observante leser lurte kanskje på hva dette har med Gerhardsen og Over Oslo å gjøre, men det er en sammenheng her.

Harde regnbyger med opphold og solgløtt er drømmeforhold for vulgataklekkinger, og som forrige dagen klekket det påfallende mange vulgataer i den lille bukta i etterkant av en byge. Det kalde våte været sørget for at de nyklekte insektene ble stående på vannet eller klamret seg fast i nærmeste strå.

Tre regnskurer senere er antallet bugs blitt betydelig, men det tar enda en skur før en fisk begynner å forsyne seg av de forsvarsløse fluene. Den vakker minst 25 ganger før jeg får fomlet meg

til et kast godt nok til å la flua ligge.

Det er lenge siden jeg hadde opplevd en tilsvarende situasjon, og da flua mi omsider ble tatt visste jeg at det ville butte godt i det jeg gjorde tilslag. Jeg klarte å løsrive meg, selv om det lå an til at flere enn denne ene ville oppdage fenomenet – som på langt nær var spist opp. To dager senere er været det samme. Jeg har kontordag, men på ny er det som en automat trekker ut og bort fra det jeg egentlig bør gjøre. Jeg er litt seinere framme ved vannet denne gangen, men det samme skjer.

REKORDFISKEN SOM GLAPP

Denne gangen er det to og ikke en fisk, som tar for seg av regntunge vulgata-duns. Jeg er så sikker på å knipe den største at jeg skrur på hodekameraet al-

Alt for kjærligheten:
Mellomfornøyd konsertpublikummer som prøvde så godt han kunne, men som aldri var helt tilstede.

Og bakom synger skogene: Jeg var trolig den eneste blant publikum som ante hva som foregikk i skogen noen kilometer nord for podiet

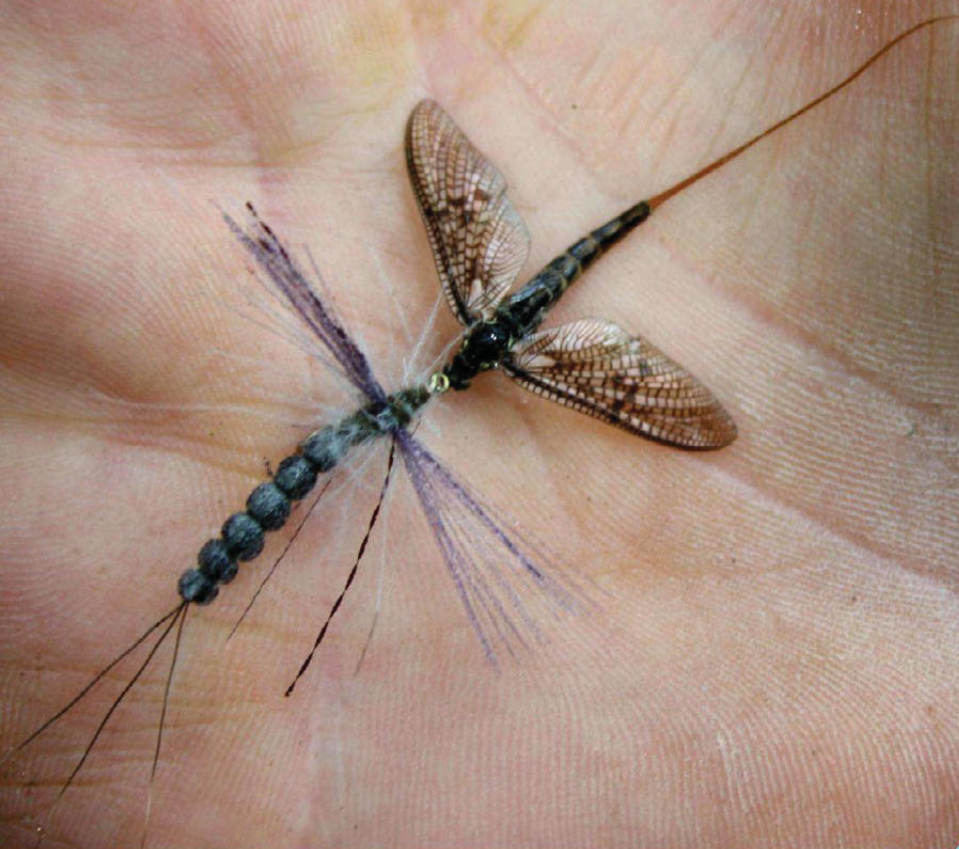
Tunge vulgataklekkinger: Kraftige formiddagsbyger er det beste været for konsentrerte vulgataklekkinger. Luftfuktigheten bidrar til at de nyklekte fluene blir stående lenge på vannet.

lerede etter at den viste seg første gang. Opptaket avsluttes 45 minutter senere.

En av mine største ørreter noensinne hadde nettopp svømt forvirret tilbake på dypt vann etter å ha slåss en iherdig kamp for å løsrive seg fra en vulgata kroket så grundig at jeg aldri var redd for at den skulle glippe. Det var enda noen dager til høytidsmåneden juni. Sesongen hadde levert storveis. Det lå an til å bli tidenes sesong.

SÅ KOM FALLET

Ved veis ende er gjerne summen av

**Spente spin-
nere: Ekte og
imitasjon.**

oppturer og nedturer den samme. I etterkant av de sjukt gjeve vulgataørrete-
ne jeg lurte i slutten av mai – ja, jeg tok
den andre også, med sine 2,75 kg var
den noe mindre enn den største – var
det som om lufta gikk ut av ballongen.

Det var en blanding av stang ut,
manglende fokus og ræva forhold. De
påfølgende ukene var jeg aldri i nærhe-
ten av den intensiteten i klekkinger og
luftfuktighet som de to formiddagene
i slutten av mai. Det ble en og annen
slumsefisk, som sedvanlig når støtkek-
kingene erstattes av en jevn treg strøm
av insekter, som gjerne varer i 12 heller
enn fire timer.

Det eneste å glede seg over da høy-
tidsmåneden var kommet halvveis, var
at det enda ikke hadde vært et eneste
spinnerfall. Med den jevne klekkingen
som hadde pågått i mer enn to uker,
måtte mengden spinnere ha magasinert
seg opp i et betydelig antall. Her gjaldt
det bare å smøre seg med tålmodighet
og glede seg til årets første sommer-
kveld.

OG SAMMENFALLET

Du har allerede skjont det – hva som
skjedde. Og det var akkurat det som
skulle skje – iallfall nesten. Langtids-
varselet på YR fire dager før Over Oslo
helgen mer enn antydte en sannhet jeg
fryktet.

At 21. juni skulle sammenfalle med
årets, ja kanskje tidenes beste spinner-
fall, var selvsagt umulig å forutse da jeg
bestilte billettene 12. februar. Allikevel
kjente jeg på den ekle selvbebreidelsen
over å ha gjort noe sååå dumt – at jeg
hadde satt av en hel helg i juni til noe
annet enn å være på ballen.

KJØLIG DRAG OVER OSLO

Været ble som meldt. Sola skinte fra
klar himmel allerede fra morgenen. Jeg
vurderte å gi faen, stikke av, men jeg
gjorde det ikke. Jeg holdt ord. Trakk på
meg festivalklærne og festivalsmilet og
gjorde så godt jeg kunne med å være
her og nå.

På ettermiddagen kjente jeg et glede-
lig kjølig drag fra nord.

Det tiltok utover kvelden. Etter at
sola forsvant i horisonten og publikum
var i ekstase over å se Cessinando remje
ut sitt rabalder og sine bekymringer fra

Alter ego Gerhardsen

Einar Gerhardsen var leder av arbeiderpartiet fra 1945 til 1965. Han var statsminister
i hele 17 år, i perioden da det moderne Norge ble bygget i tiårene etter krigen. Nøy-
somhet, hardt arbeid og fellesskap foran ego er stikkord for datidens ånd. «Å føle på
Gerhardsen»-begrepet forklarer seg selv – iallfall for min generasjon, som er oppvokst
i skjæringspunktet mellom egne ønsker og dyrking av egen lidenskap på den ene siden,
og arbeid, kjæreste, familie og fellesskap på den andre.

scenen, ble det nærmest kaldt.

Mobilen var fortsatt stille da Cesinando gikk på sitt andre ekstranummer. Ikke en eneste melding hadde tikkert inn. Kanskje ble det ikke noe i kveld heller? Jeg håpet i det lengste.

DET TOK LITT AV

Da jeg våknet formiddagen dagen derpå, følte jeg på vemmelsen. Hvor langt ned er det mulig å synke i sin egen drift, i sin egen lidenskap?

Utpå ettermiddagen meldte Per om storveis triumf i timen før midnatt. Han hadde opplevd et spinnerfall av de

sjeldne, men ville ikke plage meg med opplevelsen – før nå.

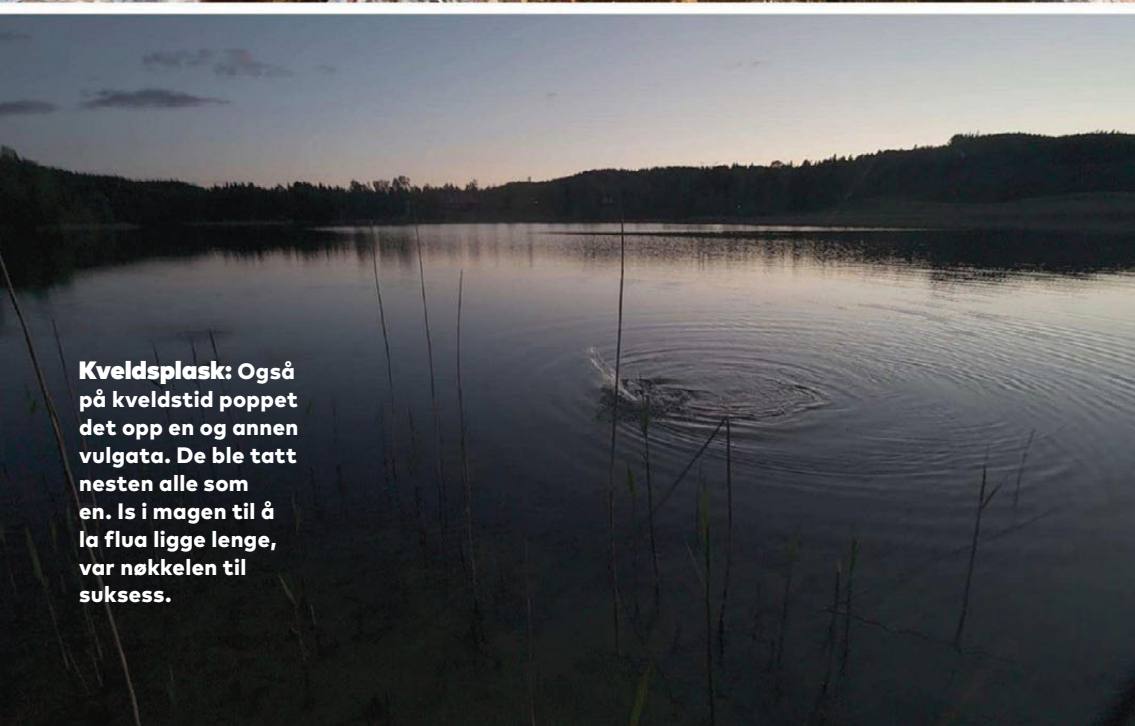
Meldingen var som en befrielse. Jeg ble oppriktig glad på hans vegne. Da jeg på kvelden en uke senere skulle oppleve det samme, markerte det slutten på en forsommer hvor fiskeintensiteten og suksessen hadde dratt meg ned i et hull jeg ikke ønsker å befinne meg for ofte.

– Når menn får lov å holde på med det de liker aller best, uten noen form for korreks, kan det fort gå alvorlig galt. Fritt sitert etter filmen «Gi meg to march brown / Tørrfluelandet 3».

fiske@egmont.com

Årets første:
Langtynn pang-
åpning på årets
sesong.

Kveldsplask: Også på kveldstid poppet det opp en og annen vulgata. De ble tatt nesten alle som en. Is i magen til å la flua ligge lenge, var nøkkelen til suksess.

Spinnerfall

Når en fluefisker snakker om spinner, er det verken droppen eller mepps han har i tankene. Det er betegnelsen på en døgnflue i sitt siste livs siste stadium – det fullt utviklede, voksne, kjønnsmodne insektet. Når forholdene blir egnet, parer spinnerne seg. Vulgata-døgnflua gjør det gjerne på vindstille varme kvelder. Hannene dør like etter paring, mens hunnene flyr ut på vannet og legger eggene sine ved å sette seg på vannfilmen og pumpe de ut. Etter eggleggingen klarer de færreste å lette, og i timen etter solnedgang ebber døgnfluelivet sakte ut. Likene blir liggende på vannet med vingene spredt ut til siden, det vi fluefiskere kaller spente spinnere, før de sakte daler til bunns og blir en del av kretsløpet. Å være vitne til et klassisk vulgata spinnerfall er en stor naturopplevelse. Det varer gjerne i en time. Tusenvis av hunner kommer flaksende i puljer og deiser ned på vannet som havarerte helikoptere. Ørretene oppdager fenomenet raskt. Er du ute i bellybåt vil du fort oppleve kaotisk vaking på alle kanter. Det er først når eggene er lagt og fluene er i ferd med å dø du kan bedrive et systematisk fiske etter vulgataspisende ørreter, og det er gjerne da de store fiskene i vannet viser seg og rydder område for område. Forblir det vindstille, kan matorgien og fisket pågå til langt på natt.

A full-page background image showing a sunset over a calm lake. The sky is filled with vibrant orange, red, and blue clouds. A fishing line is visible in the air, curving from the right side towards the center. The water reflects the colors of the sky. In the distance, there is a dark silhouette of a forested shoreline.

Bengt-Ares fire fine fluer

Bengt-Are Barstad er en meget dyktig fluebinder og fluefisker. Her forteller han om sin fluefiske-filosofi, og hvorfor han mener at du klarer deg med kun fire fluer. Bli med villmarkingen på spennende fluefiske i Snåsafjella.

**Du trenger
bare fire
fluer**

*Alle sansene hans er skjerpet.
Det er kun Barstad, fluestanga
og fisken.*

Postkort: Om kvelden kom fisken inn mot land for å fråtse fjærmygg. Et vrient og spennende fiske, synes Bengt-Are Barstad.

FLUEFAVORITTER

I tillegg til den grå flymfen, bruker Barstad stort sett kun tre fluer gjennom hele sommersesongen. Det er en gullhodenymfe med hareørefarge, gjerne med litt sølv eller gullribb. Ei flue som synker. Han bruker også ei flue han kaller Murrustreameren. Det er ei stor flue, gjerne i krokstørrelse seks. Den bruker han blant annet til stor ørret og predatorfisker.

– Jeg bruker den som en klassisk streamer, hvor jeg drar den rykkvis inn. Da pulserer den i vannet. Legg inn noen stopp på denne, og ta lange drag for å variere. Murustreameren flyter på de første kastene, så jeg har faktisk fått fisk på tørt med den.

Den fjerde favorittflua er den han kaller «Trønderflua». Ei flymfe uten fjær på kroppen, en mellomting mellom ei nymfe og ei tørrflue. Den bruker han gjerne hele året. Hvordan du skal fiske med de utvalgte fluene er avhengig av hva du ønsker å imitere, hvordan du vil trigge fisken og hvilke forhold du

Når fjærmygga klekker og det nesten ikke er vind, anbefaler jeg å fiske ei flymfe rolig med lange innlagte stopp.

Ørretsnacks:
Her har en pen ørret tatt ei flymfe, som er av Bengt-Ares favorittfluer. Flymfer er en imitasjon som er ment å ligne en blanding mellom en flue og en nymfe, derav navnet.

fisker under, ifølge Barstad.

– Når fjærmygga klekker og det nesten ikke er vind, anbefaler jeg å fiske med ei flymf, rolig med lange innlagte stopp. Hvis fisken derimot er skikkelig aktiv og tar mange ulike insekter, kan du dra den rykkvis og ganske fort inn. Da vil du oppdage at fisken ofte blir trigget og kommer mot flua, idet du begynner å trekke den inn igjen, forklarer Barstad engasjert.

ATTRAKTORFLUER VS. IMITASJONER

Barstad fisker nesten aldri med virkelighetsnære imitasjoner, fordi han tror at imitasjoner i de aller fleste tilfellene fisker dårligere enn ei attraktorflue.

– Du skal være rimelig nøyaktig med imitasjonen, hvis fisken skal oppfatte den som akkurat det insektet du prøver å imitere. Dessuten vet jeg at fisken

ikke bare jakter med synet, men bruker sidelinjeorganet. Organet har en del sansepunkter på hodet og langs sidelinjen på fisken, hvor den både registrerer temperatur, vibrasjoner og trykk. Derfor tror Barstad at det er viktigere å imitere bevegelsen enn utseende, som når fjærmyggen klekker.

– I en klasse med fjærmygg er det litt liv. Da bør du fiske med ei flue som

Fluebinding:
Barstad er en dyktig fluebinder, og bruker mye tid på det. Her binder han ei storørretflue - Murustrea-meren.

fiskes halvtørt, som du rykker bare bittelitt i, for å få en vibrasjonsbevegelse lik fjærmyggklekking. En ren fjærmyggimitasjon som henger i vannfilmen, er død. Det er ikke mye vibrasjon eller fjær i den. Den er ofte laget med lim og epoxy, begrunner Barstad.

IKKE UTSTYRET SOM TELLER

Da Barstad var 16 år var han med faren Terje på en av sine første fisketurer i Femundsmarka. På turen traff de på tre fisefine fluefiskere fra Oslo. De hadde det beste utstyret du kan tenke deg. En av dem ga tydelig uttrykk for at han ikke var fornøyd med fisket i Femundsmarka, fordi han bare hadde fått én fisk over kiloen.

– De stod lenge og fisket i Grislehåen, før de gav opp og gikk tomhendt videre. Etter en halvtime kom det en eldre kar med ei lang bambusstang med et 0,50 mm nylonsnøre. Han hadde ikke noen meitemark igjen, men bare en rød ulltråd som var festet på en finurlig måte på agnkroken. Den eldre karen stilte seg på samme stedet, som en av fluefiskerne hadde stått. På det tredje kastet fikk han en ørret på mellom 1,5 og 2 kilo. Da forstod jeg at det ikke er utstyret det kommer an på, sier Barstad og ler godt.

Barstad syns fluefisket er blitt for fise fint, at vi må senke terskelen, at fluefisket først og fremst handler om å få flua ut på vannet der fisken er, og trekke den inn.

– Det ser kanskje vanskeligere ut enn det er. Starter du fluefiskekarrieren din i ei lita elv, en bekk eller et lite vann, med mye småørret, skal det ikke rare fiskinga eller kastinga til før du får fisk. Jan Erik Granbo har vært frustrert over fluekastinga mi. Han vil at jeg skal komme på kastekurs, men jeg vil ikke fokusere på selve kastinga, men å fiske med flue.

Grønningen

Grønningen (467 moh.), et av Snåsas mest populære fiskevann ligger vakkert til ved en av de viktigste innfallsportene til Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark. Fjellvannet er syv kilometer langt. Et smalt og grunt sund deler vannet i to hovedbasseng, vestre- og østre Grønningen. Vestre del av vannet er betydelig dypere enn den østre, som knapt er dypere enn fire meter. Ørreten er av god kvalitet og rød i kjøttet. Snittstørrelsen på ørreten ligger på rundt halvkiloen, men du får ofte ørret på kiloen eller større. Røya er også av god kvalitet, og størrelsen ligger fra tre hekto til kiloen.

FLUEFISKE FRA BÅT

Om kvelden begynner ørretene og røyene å vake med økende intensitet, men langt fra land og godt utenfor kastehold. Jeg ror båten mot en røyestim, som super i seg fjærmygg. Den dyktige fluebinderen tar ikke mange kastene før ei røye slurper i seg den grå flymfa hans. Ei sprek røye på sju hekto havner til slutt i håven, til stor glede for oss begge.

Ikke lenge etter tar en grov ørret ei lita døgnflue knapt 20 meter fra båten. Barstad blir gira og gjør et nytt kast. Fluesnøret lander over standplassen til ørreten. Den reagerer øyeblikkelig og slår med spolen.

– Med en gang storørreten begynner å vake, glemmer jeg alt jeg kan om kasting, utbryter den lidenskapelige fluefiskeren oppgitt.

Men det tar ikke lang tid før den grå favorittflymfa nok en gang leverer en pen fisk, en ørret på åtte hekto. Vi sier oss fornøyde og ror inn til land. Barstad spidder ørreten med rødt og delikat fiskekjøtt med en bjørkekvest, og griller fisken over bålet. Fløyelsmykt ørretkjøtt serveres i sin enkelhet på ei loffskive med smør og nytes, før vi mette og fornøyde sovner under åpen himmel i Snåsafjella.

fiske@egmont.com

Fiskelykke:
Både ørreten og røya på Grøningen lot seg friste av Barstads selvbundne favorittfluer.

Mat for Barstad:
Selvfisket ørret grillet på bålet, en fin junikveld i Snåsafjella.

Bengt-Ares fluefisketips

1. Valg av fluestang og flueline: En nybegynner bør velge en nifot, klasse seks, gjerne et vanlig og kjent merke av WF-snøre med en klumplengde på pluss/minus ti meter. Da er det flyteline som gjelder. Det er lettere å trigge fisken når den ser flua i silhuett over seg.

2. Valg av fortommer: Bruk taperte fluorocarbon fortommer, omtrent en og en halv stanglengde. Skulle jeg ha valgt en fortomsspiss gjennom hele sesongen, hadde det blitt 0,12 mm. Røyefiske krever ekstra lange og tynne fortommer, og mindre fluer enn ved ørretfiske.

3. Fisk vått: I omtrent 80 % av vakene tar fisken flua i eller under vannfilmen, og ikke oppå. Når fortommen forsvinner litt under vann gjør du rolige antrekk, slik at du fisker flua vått. Istedenfor å bruke synkesnøre, bruk fortyngede fluer og fortommer og spiss i fluorocarbon, siden den synker.

4. Velg rufsete fluer: De fisker bedre enn ei striglet flue.

5. Fisk med to fluer samtidig: I krokboøyen på den fremste og tyngste kuleholdenymfa binder du på en senestump på ca. 20-25 cm. Bruk gjerne en forsterket slukknote i krokspissen. Velg en dimensjon som er tynnere enn spissen på fortommen. Fest så den letteste flymfen bakerst med en løkkeknute.

6. Lange og rolige inntrekk: Når du fisker røye anbefaler jeg lange og rolige inntrekk, gjerne med lange stopp. Følg nøye med fortomspissen på fluesnøret, da røya kan ta flua mens den ligger stille i vannet.

**Nøye hånd-
verk:** Det er helt
avgjørende at
fiskestrimlen
skjæres på riktig
måte.

Fiskestrimler slår alt

Nøye håndverk

Vi dro til fjordene på Vestlandet i fjor høst, med strimler av makrell og sild på kroken, en glemt metode som både er annerledes og utrolig fengende.

Tekst: **Anders Nicander**

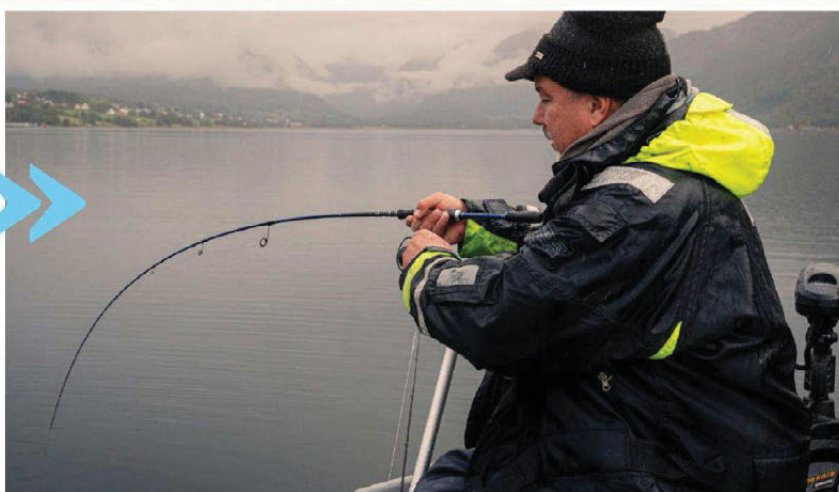
Foto: **Anders Nicander**

Afiske i de norske fjordene kan være magisk. Men som med alt annet fiske, er det aldri så enkelt at man bare kan gå ut og ta fisken. Denne fiskeuken startet rolig. Vi fant stimer av jagende fisk 80 meter under båten der dybden var 150 meter. Vi fant også fisk på grunnere vann som fullstendig ignorerte alt vi presenterte. Med ett unntak.

På en helt vindstille fjord kunne vi lett finne de mindre stimene med, som det skulle vise seg, virkelig fin hvetting. Den frontmonterte elmotoren med GPS-forankring har virkelig forandret havfisket og vi kan følge med på skuespillet 80 meter under båten i sanntid på ekkoloddskjermen. Vi kan se fisken svømme opp til agnene våre og se dem svømme vekk. Johan tar frem tangen og klipper tynne strimler av sildefiletten.

Allerede i første slipp drar Johan på

Napp igjen: Fiskestrimlen har en magisk evne til å tiltrekke stor fisk.

Prima råvare:
Tynne fiskeremser
er et fantastisk
agn for stor hvit-
ting. Legg merke
til propellen foran
kroken.

en god fisk. Den er så sterk at vi først spekulerer på om det er en sei på 2-3 kilo, men opp kommer en hvitting på 1840 gram. En skikkelig drømmefisk for en saltartsjeger! Så stopper det opp. Vi finner fisken, men får den ikke til å bite.

SCENESKIFTE

Noen dager senere er alt forandret. I løpet av natten har fjorden blitt fylt til randen med sild. Men silda følger etter rovfisken, og selv de mer bofaste artene ser ut til å bli fanget opp i matfesten som nå foregår i fjorden. Nå får vi sjansen til å teste Johans nye metode fullt ut.

Ytterst i fjorden vi fisker i, renner det ut en liten elv. I den første skråningen utenfor elvemunningen går dybden ned til 20 meter på kort tid. Her er det ofte mye fisk, og ulike sildebestander gyter akkurat her. Høstgytende varianter er nå på plass, og det er så fullt av sild at det ikke er mulig å se om det er noen større fisk under båten. Ekkoloddet tegner kompakte skyer av sild fra bunnen og opp til overflaten. Når vi ser ned i vannet, ser vi sild som svømmer i noe som ser ut til å være velkoordinerte sirkelbevegelser.

Jeg går for jiggen og får ganske umiddelbart en skikkelig torsk. Johan kutter nå opp lange, kjekke sildestrimler og tar frem stangen sin, som er rigget for denne typen fiske. Han kaster ut med full kontroll på takkelet, og bremser ned på slutten av kastet slik at stangen strekker seg ut. Slik unngår han at det lange takkelet vikler seg inn.

Når takkelet når bunnen, sveiver han opp i en rolig og jevn bevegelse. Bittet kommer umiddelbart, men fisken slipper. I neste kast drar han i en bleke som får den lette stanga til å bøye seg helt inn til håndtaket.

Bleke er en helt fantastisk sportsfisk og en ypperlig matfisk hvis du bruker den i fiskebiff når den er fersk. Fryser du den ned, mister den bindeevnen, og biffene faller fra hverandre. Gjedde har lignende egenskaper, med det tillegget at gjedde alltid smaker som gjedde lukter. Bleke smaker mildt av sjø.

SPESIELL TEKNIKK

Johans teknikk krever at du holder igjen på mothaken. Med kroken plassert ytterst på en tynn stripe med fisk, må du gi fisken litt tid til å få agnet inn i munnen. Samtidig må du fortsette å sveive for å få fiskestripene til å svømme skikkelig. Det kan bli mange tilslag og feilslag før du får taket på det, men når du først har fått teknikken på plass, vet du når det er på tide å sette mothaken.

Vi går lenger ut i fjorden, men holder oss fortsatt i vann som ikke er mer enn 30-40 meter dypt. Ved hjelp av den elektriske motoren beveger vi oss med en konstant hastighet på i underkant av 0,5 knop. Kastet gjøres skrått forover i den retningen båten beveger seg.

Her ute viser Johan hvor godt han behersker teknikken. I tillegg til knurren, som er så vanlig her at den noen ganger nesten blir en forbannelse for dem som vil ha andre arter, får han drømmehvitting etter drømmehvitting. Torsk og bleke, og ikke minst mektige sei i vektklasser opp mot 7-8 kilo, biter på sildestripene. Det beste fisket er midt i sildesesongen. Til tross for en tilsynelatende uendelig tilgang på naturlig mat, velger rovfisken å angripe sildestripene våre.

Den gamle sannheten om at man skal fiske på bunnen når man fisker med agn, har fått seg en kraftig knekk. De fleste nappene er helt klart nærmere overflaten enn bunnen. Selv hvittingen, som her hjemme regnes for å være en fisk som stort sett holder seg på bunnen, biter høyt oppe, og vi kroker store hvittinger rett ved siden av båten.

Prima råvare:
Bukskinnet på
makrellen er
perfekt for å
skjære strimler.
Men fisken må
være noenlunde
fersk.

JOHNS TEKNIKK FRA A TIL Å

For at teknikken i det hele tatt skal fungere, må fiskestripene kuttet riktig. Både sild og makrell fungerer, men hvis du bruker makrell, er det viktig å gjøre stripene tynne slik at de svømmer riktig. Det beste er om du har tilgang på ferskt agn. Det både fisker bedre og sitter bedre på kroken.

Strimlene kan være 15 - 20 centimeter lange, men bare en halv centimeter tykke. Krokens plassering i agnet er like viktig som at strimmelen er kuttet riktig. Fest kroken en halv centimeter inn på den tynnere siden av strimmelen. Kroken skal bare gå gjennom fiskekjøttet én gang. Når stripen trekkes gjennom vannet, skal den virkelig svømme.

Hvis den går gjennom vannet som en line, har du enten klippet strimmelen feil eller satt kroken på en måte som hindrer agnet i å flyte.

Teknikken krever også et egnet takkel. Johan binder takkelet på et fluorkarbonsnøre. Kroken er en Gamakatsu flathamret Aberdeen i størrelse 2 eller 4. Foran kroken setter han en liten isoporpropell av den typen som brukes på flatfiskutstyr. Han bruker mindre bommer, såkalte franske bommer, med synk i vektstørrelser fra 20 til 40 gram. Han gjør takkelet 100 til 150 centimeter langt. For å kunne fiske med så lett utstyr må den flettede snøret på snellen ikke være tykkere enn 0,15 millimeter.

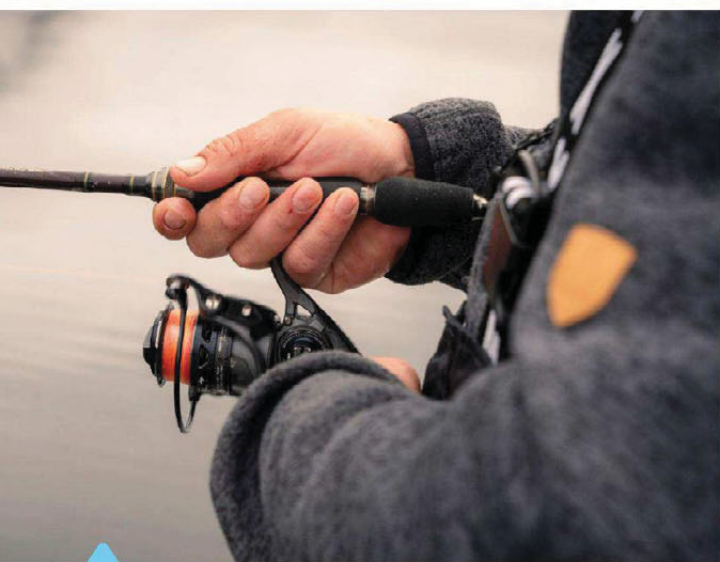
For at teknikken skal fungere, må både utkastet og selve nedsynkingen

Hissigpropp:
Glassvaren er en aggressiv fisk som gjerne tar en fiskestrimle som fiskes nær bunnen.

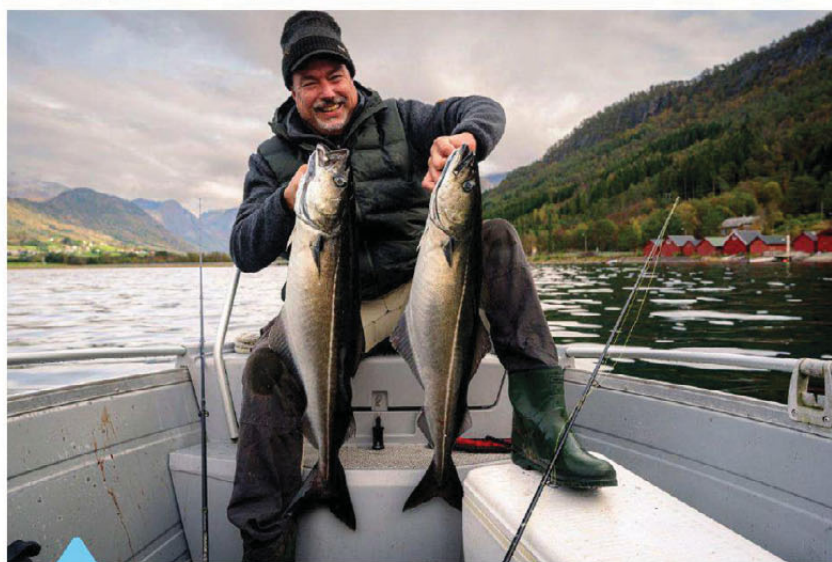

Kunstpausen: Når hogget kommer, gjelder det å holde igjen med tilslaget til fisken har rukket å få fiskestrimlen inn i munnen.

Lettvekter: Vi bruker den letteste mulige haspelsnellen og veiver inn strimlen i en rolig og jevn takt.

Sei: Seien er en av mange arter som gjerne tar en fiskestrimle.

til bunnen være kontrollert. Når du kaster ut, kan du enkelt stramme opp ved å holde snøret mellom tommel og pekefinger rett foran spolen. Hvis du bremser akkurat passe, vil agnet lande bak søkket og bommen, og risikoen for sammenfiltring er minimal. La agnet synke til bunns, og sveiv det deretter opp i en ganske langsom og jevn hastighet.

FIKSE AGN

Det er lurt å ta med frossen sild eller makrell når du drar på artsfiske i Norge. Det er ofte rikelig med agn i fjorden,

men noen ganger kan man bruke altfor mye fisketid på å lete etter det ettertraktede agnet. Agnfisken du tar med deg må håndteres slik at den ikke blir myk og slapp før du fryser den ned.

Den beste måten å gjøre dette på er å fryse inn agn som først er pakket inn i en vakuumpakke. Når du er på plass for å fiske, tiner du agnet best i en bølge med sjøvann. Hvis du får tak i ferskt agn, er det alltid å foretrekke. Sørg for at du alltid har sild- og makrellhaler i havfiskeboksen.

fiske@egmont.com

Bleke

Bleke er en spesiell type laks, også kalt byglandsbleke, som kun finnes i Byglandsfjorden og deler av Otravassdraget i Norge. Den er en reliktlaks, noe som betyr at den lever hele livet i ferskvann og aldri drar til havet. Bleke er unik fordi den er en innsjøgytende atlantisk laks, og den er den eneste kjente arten av sitt slag i Norge og trolig i verden.

Få ren hytteglede rett hjem!

Prøv et abonnement på Hytteliv

6 utgaver
av Hytteliv
til kun kr 279*

+

få Snø kakefat med
stett i gave!

Verdi kr 549

W
WIK & WALSØE

Bestill her!

Hytteliv er det ledende magasinet for alle som elsker hyttelivet!

Med 140 000 lesere tilbyr magasinet praktiske tips, inspirerende reportasjer og smarte løsninger for livet på hytta. Som leser får du også tilgang til eksperter som kan bistå med rådgivning innenfor interiør, byggteknikk og juridiske spørsmål

hytteliv

*+ kr 49 i porto for gaven. Abonnementet løper til oppsigelse. Etter introduksjonstilbudet er neste faktura kr 363 for 6 utgaver.

Spiders på norsk

Tekst og foto:
Runar Warhuus
rwarhuus@online.no

Mykhacklede fluer ble brukt allerede på 800-tallet i Nord-Italia og i sen-middelalderen i Nord-Spania. Fluene og måten de ble fisket på, er i stor grad som i dag. De er gjennomprøvd.

I Valsesia i Piemonte i de italienske alpine, ble det brukt enkle fluer med myke fjær surret som hackle allerede på 800-tallet. De kalles Valsesiana-fluer og er de eldste kjente fluene av denne typen.

De ble fisket med stenger på opp mot fire meter og fastmontert snøre tvunnet av hestetagl smalnet ned til kanskje bare tre-fire tagls tykkelse ved kroken. På samme snøre kunne det være flere fluer.

Aragon i Nord-Spania er en annen region der fluefisket har eldgamle tradisjoner. De er beskrevet i manuskriptet *El Tratado de Pesca* fra 1539. Her er det også presise beskrivelser av hvordan fluene ble bundet. Korte kroppar surret av silke og fronthackle av myke fjær.

Fluene ble fisket oppstrøms fridrift. Tilsvarende fluer fiskes på samme måte den dag i dag. Det kan vi kalle gjennomprøvd.

Våre fluefisketradisjoner er først og fremst engelskinspirert. Til England kom de første inspirasjonene med romerne, senere franske steinhuggere og pilgrimer som i middelalderen valfartet til Santiago de Compostela i Nord-Spania.

I England er fiske med mykhacklede fluer først og fremst assosiert med Yorkshire i Nord-England. Men begrepet «spider» som beskrivelse på en fluetype, ble skapt av skotten W. C. Stewart og publisert i hans bestselger *The Practical Angler* i 1857. (Se «Fluefiskets første superstjerne», AoF 05/22.) På Stewarts fluer bundet for ham av James Baillie, var hacklet surret bakover langs halve krokskafte, og kunne minne om utseendet til en edderkopp.

Yorkshire-fluene med konsentrert fronthackle ligner ikke mye på edderkopper, men begrepet «spider» slo godt an der også fordi det er kort og beskrivende. Spiders er en sentral del av fluene under samlebegrepet «north country flies».

Slike fluer slo aldri helt an i Norge, selv om de passer utmerket særlig til alle våre mindre elver. Men det er ikke for sent. Fluebindere har alltid brukt det som er av tilgjengelige materialer. I England mest lokale villfuglarter. Fjær fra norske fugler som rype, orrfugl og storfugl byr på et vell av variasjoner og er som skapt for slike fluer.

RUNAR PRATER FLUE

OLIVEN OG RØY SPIDER

Krok: Daiichi/Core #14

Tråd: Oliven Pearsall's Gossamer Silk

Hackle: Røy nakkefjær

Røyas hals og nakke byr på et vell av ulike fjær, et funn for fluebindere.

GUL OG RØY HALSFJÆR SPIDER

Krok: Daiichi/Core 1110 #14

Tråd: Gul Pearsall's Gossamer Silk

Hackle: Røy halsfjær

Dette er et eksempel på et sparsomt bundet hackle.

ORANSJE OG RYPE SPIDER

Beskrivende navn som dette er typisk for den nord-engelske navnetradisjonen.

Krok: Daiichi/Core 1110, her #14

Tråd: Oransje Pearsall's Gossamer Silk

Hackle: Kroppsfjær fra norsk rype

Det blir ikke enklere enn dette. Slike fluer er skapt for å drive mer eller mindre fritt i vannfilmen med oppstrømskast. Mye eller lite hackle kan varieres. Det samme gjelder lengden på fjærstrålene.

ATTRAKTØR SPIDER VÅTFLUE

Krok: 300 #14 våtfluekrok

Tråd: Brun 8/0 Uni-Thread

Bakkropp: Holografisk gulltinsel forsterket med UV-lim

Hackle: Strupefjær fra røy

Med en litt tyngre krok vil flua tendere mot å synke og fiskes mer som en vanlig våtflue.

Pukkellaksfeber i nord

Pukkellaksen forvandlet kysten nordpå til en folkefest i sommer. Som sportfisk og matfauk samler denne arten unge og gamle i fjæra.

Tekst: **Philip Musum Aas**
Foto: **Philip Musum Aas**

Det var et syn jeg aldri har sett tidligere. Hundrevis av folk var samlet i fjæra så og si døgnet rundt. Nei, det var ikke en forlenget St.Hans feiring, det var pukkellaksfeber i fjæra i Nord-Norge.

Klokken var 22 på kvelden, jeg kunne telle 18 båter, og 100-150 personer i fjæra fra der jeg stod på dekk i en båt i en nordnorsk fjordtarm. Midnatts-sola stod høyt på himmelen, fjorden lå stille og rundt meg var det et kakofoni av lyder i lufta av et utall sluker som traff vannet, og av glade rop og latter,

bålknitring, snelleskrik og jubelen av å lande fisk.

Det er ikke en kjærlighetsroman, men virkeligheten i den nordnorske fjæra en junidag i 2025. Den forhatte pukkellaksen har skapt en en uventet og intens folkefiskefest.

Jeg tilbragte flere uker nordpå i alt fra tettere bebygde områder, til mer avsidesliggende små plasser. Statusen var den samme overalt. Folk i alle aldre samlet seg rundt jakten på den forhatte pukkellaksen. Det ble fisket overalt, i fjæra med og uten vadere, fra båter, fra

Gøy å fiske

Folkefiske:
Philip ble bitt
av basillen og
det var han ikke
alene om.

« **Atomsilda:** Et sikkert valg for å få lure pukkelen til hugg var Atomsilda 12g og 20g. Andre vinnere er Møresild 22g, Line thur sandeel fra Savage Gear, Lawson Kriller, Stingsild 18g. Sølv Piil 16g.

svaberg, fra kaier og brygger. Det virket som om russerlaksen hadde forvandlet kystlinja nordpå til en stor levende fiskecamp.

KONTROVERSIELL FISK
Oncorhynchus gorbusha, russerlaks eller pukkellaks gjorde for alvor sitt fremtog i Norge for seks år siden, men hadde allerede vært en del av fisker i Finnmark i flere tiår.

Arten kom fra våre store naboer i vest som satte den ut på 1950-tallet, og har de siste årene satt dype fotavtrykk i »

Regjeringen satser

Regjeringen trappet opp kampen mot pukkellaksen i 2025. Den fremmede arten har økt fra ca. 12 000 i 2017 til 500 000 i 2023 og truer villaksen ved å fortrenge den og spre sykdom.

Det finansieres utfiskings-tiltak i over 60 elver i Troms og Finnmark, og dobbelt så mange feller som i 2023. Fel-lene sorterer ut pukkellaksen, mens villaksen får svømme videre. Tana-fella er det største prosjektet. Målet er å gjenbruke all fanget pukkellaks, som i 2023 da 250 000 fisker ble tatt ut og utnyttet.

mange elver i Finnmark og Troms.

Den virker å ha etablert seg nordpå, til tross for feller som røktes i en stor felles dugnad for å unngå gyting og videre spredning. Diskusjonen rundt pukkellaksen har vært preget av frykt for dens påvirkning rundt de stedegne og sårbare bestandene av atlantehavslaks, sjøørret og sjørøye. Frykten er berettiget, ingen ønsker en fremmedart som truer vår unike bestand av disse verdifulle fiskene.

HER OG NÅ FISKES DET

I møte med den rå og tilsynelatende ustoppelige mengden pukkellaks som strømmer inn fra havet virker den nå å ha vekket en ny holdning i folk. Folk snakker ikke bare om bekymring lenger, men om glede av en levende og kokende fjord. Om hvilke muligheter som fins i denne resurssen som matfisk, og om muligheten til å ha et fiske som virkelig er tilgjengelig for alle, uansett alder, erfaring og utstyr.

På butikken i Nord-Troms var samtalemnene stort sett; pukkellaks. Parten gikk om hvor mange du hadde fått, hvor, hva slags sluk, og om hvilke tilberedningsmåter du hadde prøvd.

FISK MED MYE FRES I

"Den biter jo på alt" hørte jeg en unggutt si til kompisene inne på butikken i Nordreisa. På mange måter hadde han

Kvalitetsfisk:
Pukkellaksen er av høy kvalitet, god på smak og knallrød i kjøttet når den fanges i fjorden.

rett. Pukkellaksen er en aggressiv fisk med mye fres i, på mange måter en drøm for både ferske fiskere, men og mer erfarne.

Den kjemper godt og gir både stangbøy og snellehyl. Dette i tillegg til at den er så tallrik gjør at den raskt denne sommeren vokste til en ypperlig sportsfisk for mange. Her trengtes ikke spesialutstyr, særegne plasser eller utrolig mye kunnskap for å få fisk. Kun ei stang, et par sluker mellom 12-22 gram og litt tålmodighet.

REKRUTTERING OG ENGASJEMENT

Det mest overraskende og slående aspektet med denne pukkellaksfeberen som herjer var den sosiale dynamikken og den herlige iveren jeg så hos folk etter å komme seg ut å fiske. Selv var

jeg og kompisgjengen på tur for å fiske andre arter, men et par dager med pukkellaksfiske måttet det også bli. Nok fisk ble det også slik at den lokale frysedisken ble fri for seks isoporkasser som vi brukte for å transportere fryst fisk hjem til Trøndelag.

Under våre dager nordpå som ivrige pukkellaksfiskere stod jeg side om side med unge, gamle, nye og erfarne fiskere. Folk smilte, delte fisketips og erfaringer, og det var ofte stinn brakke og kun 5-10 meter mellom fiskerne. Alle fikk fisk. Fellesskapsfølelsen over noe så enkelt som å fange fisk var formidabel.

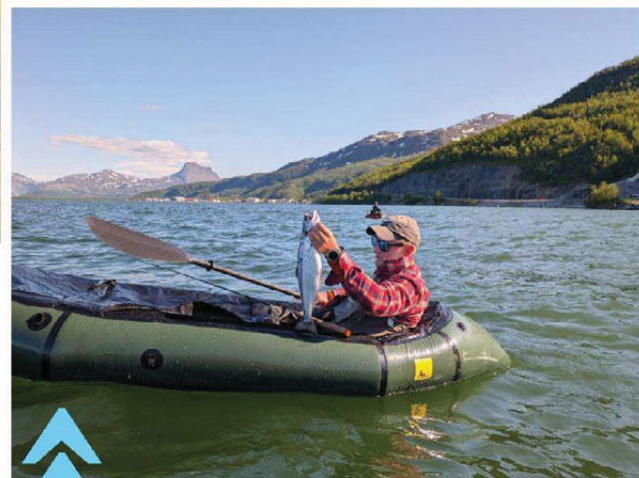
Dette var "folkefiske" i ordets rette forstand. Et fiske som engasjerte alle og skapte gode minner og samhold i nord. Årets pukkellaks fenomen har trukket folk ut av stua, bort fra skjermen og

Middagsfisk:
Pukkellaks
bakt i folie med
grønsaker og
sitroner virkelig
å anbefale.

Rask lykke:
En times fiske i
fjæra før resul-
terte i fire fisker
for Christian.

**Suverent: Det
var tidvis enkelt
å fiske pukkellaks
fra land, enda
enkler var det
å fiske dem fra
bellyboat.**

ut i frisk sjøluft. Samtidig har pukkellaksfeberen gjort sitt for rekrutteringen av nye fiskere. Barn som aldri har fått fisk før har sett fjorden koke, fått fisk og kanskje også en livslang hobby eller lidenskap for fiske og friluftsliv.

FRA FJORD TIL BORD

Ikke bare har den raskt blitt en folkekjær sportsfisk nordpå, pukkellaksen er en kulinarisk opplevelse som minner om vår egen atlantehavslaks. Jeg syns den er litt søtere i smaken, fast i formen og velsmakende. En eldre dame jeg kom i prat med som ikke ønsket å bli avbildet syns det var kjempestas å være med sønnen i fjæra og fiske pukkellaks.

– Det er jo en fantastisk ressurs, mente hun. Så langt har jeg både bakt og stekt den, men siden det ble med mer enn nok fisk hjem skal jeg både

teste å røyke den og koke den.

Det som gjorde sterkest inntrykk med pukkellaksfisket var det sosiale aspektet. Generasjoner forent langs elvebredden og en felles glede bredte seg rundt i hele Troms og Finnmark. Når jeg ser hva en bitevillig fisk gjør med små lokalsamfunn kan jeg bare tenke meg til hva en eventuell nedstenging av Oslofjorden vil gjøre med folk, men det er en annen historie.

IKKE TA DET FOR GITT

Er pukkellaksen kommet for å bli? Hva gjør den med økosystemene, atlantehavslaksen og de andre anadrome artene våre? Ingen tar nok pukkellaksens tilstedeværelse for gitt. Respekten for den klassiske atlantehavslaksen, sjørreten og sjørøya er for urokkelig. Det er for lite forskning på hva slags

konsekvenser dette får for "vår" laks og økosystemet i elva enda, til at man kan si noe håndfast.

Påstanden om at pukkellaksen presser vekk annen fisk i elva, og har negativ påvirkning har skapt en felles front hos regjering, elvelag og elfiskere. Kampen mot pukkellaksen er i full gang og startet allerede i 2023 med feller og røktung. Diskusjonen handler om en forsiktig optimisme: Kan pukkellaksen finne sin plass i økosystemet uten å forrykke den skjøre balansen i eksisterende økosystemer?

SE PÅ USA OG CANADA

Erfaringer fra land som Russland, USA og Canada, der pukkellaksen har vært en del av fiskefloraen i lang tid, tyder på at den kan bli en integrert del av sportsfisket og kommersielt fiske uten å fullstendig dominere.

Der har den blitt en i gjengen. En tilvekst for sportsfiskere og en viktig ressurs for matproduksjon. Kanskje er det dette scenariet som venter oss her i Norge også. Vanskelig å vite, og enda vanskeligere å spå. At den vil påvirke livet i elva, ja. Vi vet alle at den dør etter gyting og forpuster elva med lik, lukt og dårlig vannkvalitet.

Foreløpig er pukkellaksfeberen i Nord-Norge en levende påminnelse om naturens uforutsigbarhet. Samtidig som den er et bevis på at vi ikke kan temme natur, viser den også menneskets evne til å tilpasse seg og finne glede selv i

uforutsette natursituasjoner.

Debatten om pukkellaksens langsiktige påvirkning og rolle vil fortsette inn til forskningen er klar, og for øyeblikket er en ting sikkert, den har skapt en enestående mulighet for folk flest til å oppleve gleden ved fiske i sjøen.

FELLER OG TILTAK

I skrivende stund er det usikkert hvor

**God venn:
Håv er et kjekt
verktøy som
sikrer fangsten
når du fisker på
fjære sjø og fra
slike terskler i
fjorden.**

mange pukkellaks som blir fanget i sjøen, hvor mange som har kommet seg opp elvene før fellene ble satt ned og ble opprative. Store elver krever store feller, og store elver har mye vann. I starten av juli var enda ikke fellene i Tana eller Reisaelva ferdigstilt, og kameraet 55 kilometer oppstrøms Tanavassdraget viste allerede hundrevis av pukkellaks på veg opp daglig.

Parallelt ble vårflommen i Troms spådd å vare til august. I tillegg finnes det hundrevis av mindre vassdrag som verken har feller eller folk for å bedrive uttak av pukkellaksen. En bekjent som er kilenotfisker i Namsenfjorden rapporterte i slutten av juni at han aldri hadde fått så mye pukkellaks i nota før.

I starten av juli var det tatt pukkellaks i elver i Trondheimsfjorden og i Rogaland og Numedalslågen, samt at første pukkellaks gikk i fella i Etneelva i Hordaland 3. juli. Hva den endelige enden på visa i dette prosjektet russerne igangsatte på 50-tallet er, er vanskelig å forutse.

MITT PUKKELFISKE

For min egen del var ikke store deler av årets tur nordover avsatt til pukkellaksfiske. Men da første fisk ble en pukkellaks ble lista på mange måter lagt. Jeg hadde allerede før avreise registrert det voldsomme engasjementet rundt denne fisken på facebooksidene "Pukkellaks i Troms og Finnmark" og blitt medlem av gruppen. De neste dagene vokste gruppa raskt, med ca 1000 nye medlemmer om dagen. Flere ganger daglig ble det lagt ut tips om steder, observasjoner, fangster og sluktips om hva som fungerte og ikke.

Etter en mislykket fisketur i høyfjellet i Kvænangen som fortsatt kunne friste med is på de fleste vannene i høyden stoppet jeg bilen i Kvænangen og Sørfjorden. Det hadde gått gjetord om store stimer med pukkellaks, noe som hadde resultert i et massivt oppmøte langs den smale grusvegen. Flere titalls

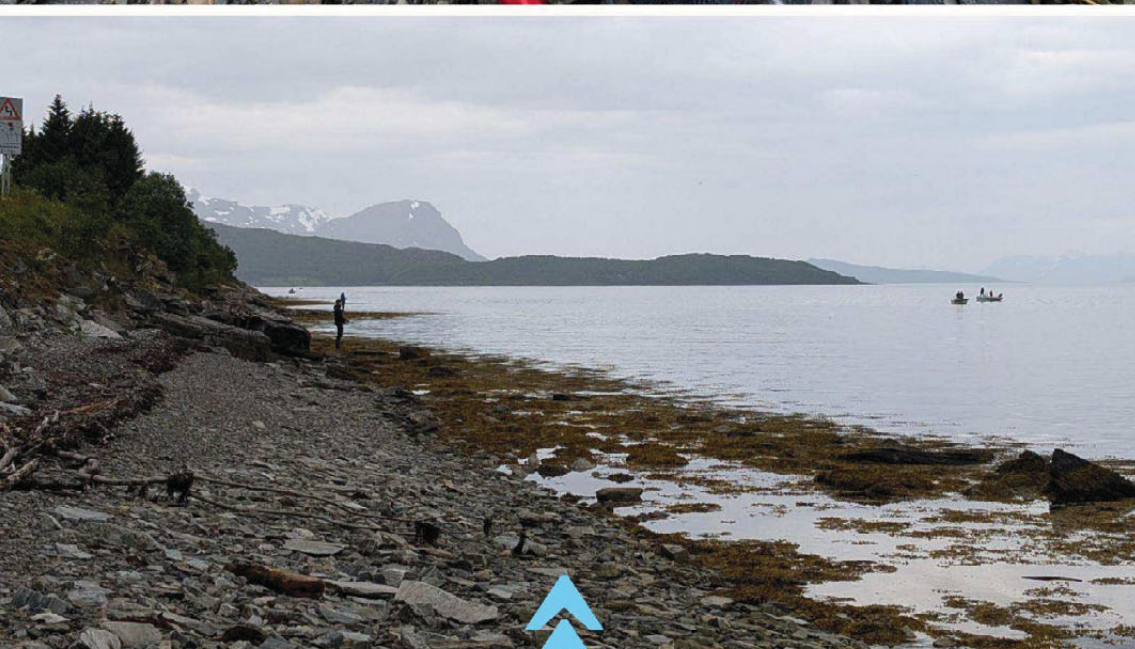
Pukkellaks fanget i elv/sjø siden 2015

2015 - 21
2017 - Ca. 6 500
2019 - Ca. 20 000
2021 - Mellom 100 - 200 000
2023 - Ca. 350 000

Tallene er hentet fra regjeringen.no og inkluderer sjølaksefiske, garn, elvefiske og feller.

Fast fisk: Det er spennende å fiske pukkellaks selv om den er en aldri så upopulær innvander.

biler og ivrige fiskere var allerede på plass i Sørfjorden på jakt etter fisk for å fylle fryseren med.

Vi tok imot rådene vi hadde høstet på facebook og satte på sluker mellom 12-22gram i ulike farger og dengte i vei. Mellom de første ti kastene rakk vi raskt å observere fisk i overflaten som det gikk å kaste på. Det tok ikke mange sveivene før første pukkellaks satt i andre enden av snøret, før den noen minutter senere lå på land. I løpet av de kommende to timene ble det ni pukkellaks og like mange mistet. To nye timer med fiske ga fem fisk og like mange mistet.

Ikke alene: Det var mange om beinet både i fjæra og på sjøen, ved siden av meg på begge sider, og på sjøen var det ivrige pukkellaksfiskere.

sjøen som enkelt og artig. Pukkellaksen er en relativt sprek fisk som gir en god kamp, og fiskes den med fluestang kan man forvente at fisken drar lina ut til backingen. Riktignok var min opplevelse at fisken ofte sto litt utenfor rekkevidde med fluestanga når jeg sto i fjæra. Det var derimot enklere å ta den med fluestang fra båt, brygge eller berg med dypere vann rett utenfor. Vekta på fisken var som regel 1-3 kilo. Norgesrekorden er faktisk tatt tilbake i 1991 i Balsfjord, og lyder på 3,9kg. Skal ikke forundre meg om denne blir slått i 2025. ■

ARTIG OG ENKELT

For meg fremstår pukkellaksfiske i

fiske@egmont.com

Hvordan få pukkellaks

Finn en fjord med mye pukkellaks, som Sørfjorden, Kjøllefjorden, Baddefjord, Olderfjorden, Reisafjorden, Straumfjorden, Kåfjord og Lyngenfjorden.

Finn deg en plass. Ser du vakende pukkellaks så kast ut en sluk på 12 - 22 gram ut til vakstedet eller rett i nærheten. Sveive rett under overflaten, eller tell til tre før sveiver. Litt lavere tempo på sveiva enn ved sjørretfiske er perfekt. Jeg la inn lange spinnstop og opplevde ofte at pukkellen tok i droppet. Bremsen bør være relativt stram.

Ser du ikke vakende fisk men vet at de er der anbefaler jeg å slå over haspelen i det sluken lander, og la det synke ganske lenge. Treffer du stimen med fisk under vann vil du kjenne napping i kroken i droppet og da er det bare gjøre tilslag. Kroker du ikke første fisk lar du sluken fortsette å synke, eller sveive rolig innover, da får du flere sjanser.

Å fiske med flue fra land krever mer tålmodighet enn slukfiske på grunn av distansen. Fra berg, brygge eller båt er det bare å la flua synke om du ikke ser vakende fisk. Lopper, rekefluer eller fiskeimitasjoner anbefales.

Selv opplevde jeg at farge på slukene eller flua ikke hadde nevneverdig mye å si, det var heller størrelse og form som hadde noe å si, i tillegg til tempo. Fisken går ikke inne på grunt vann så du må gjerne forbi marbakken og litt ut.

Med fangst i sikte

Foto: Dag Kjelsaas

Regnbueørret vaker, og på passe avstand med kamera ligger Dag Kjelsaas med fingeren på utløserknappen. Regnbueørreten er den skapningen som har spredd seg raskest over hele verden. Fra å bare finnes på den amerikanske vestkysten i 1875, kunne man 50 år senere fiske den i hele USA og i 80 ulike land. Den største forskjellen mellom vanlig ørret og regnbueørret er at regnbueørreten gyter på våren, mens ørreten gyter på høsten.

Finn ditt eget røyevarp

Det er snart høst og tid for røyefiske. Vil du finne ditt eget røyevarp, bør du gjøre grovarbeidet nå.

Premien: Ja, du kan fremdeles finne et røyevarp ingen andre vet om.

**Et godt tegn:
Et vak avslører
at det kan
være røye og
et nærliggende
røyevarp i
nærheten.**

Tekst: **Stig
Werner**

Foto: **Stig
Werner**

For mange er det årets høydepunkt å fiske etter røye når den siger inn på røyevarpene for å gyte. Noen prøver å holde røyevarpene de finner hemmelig, men de senere årene er det likevel blitt langt enklere å finne disse skjulte oasene. Ofte skal det ikke mer enn litt snoking rundt på Internett til før opplysninger om røyebestander og hvor røyevarpene befinner seg i respektive vann, popper opp.

Slike opplysninger er gull verdt, og framover mot jul er det derfor ofte besøk av håpefulle fiskere på kjente og omtalte varp. Utfordringen er at det blir mange om røya på små, avgrensede områder. Det er heller ikke alltid like hyggelig å måtte være sosial og dele plassen med andre på hver fisketur.

GLEMT PLESS

Det var mitt utgangspunkt for å finne et nytt varp som jeg kunne ha helt for meg selv. Etter tips fra senior om en gammel og glemt røyeplass, sto jeg i midten av oktober året etter på plass ved vannkanten og skuet utover. Jeg kastet en sluk lenge og målrettet, uten resultat. Men så, etter et kast til venstre, vimset en pen røye etter sluken og dunket borti den med kroppen.

Jeg stirret forfjamset på røya, som sakte svømte utover igjen. Småskjelvende tok jeg et nytt kast til venstre, og plutselig hadde en flott gyterøye tatt

sluken. Det ble med den ene røya, men turen beviste at det fremdeles er mulig å finne sine egne hemmeligheter.

START VED PC-EN

Det kan virke nytteløst å begi seg ut på oppdagelsesferd etter et røyevarp. Men ved hjelp av Internett kan du eliminere de fleste vannene. Flere nettstedet tilbyr karttjenester med bilder fra lufta, f.eks. Finn.no og Gule sider. Man kan zoome inn et aktuelt vann og plukke ut nyttig informasjon.

Nettstedet Norge i bilder er en annen gratistjeneste som tilbyr oversiktsfoto på nett. Bildene er en kombinasjon av fly- og satellittfoto og har oppløsning helt ned til 0,4 meter. Nettstedet har også en dra og slippfunksjon som lar deg måle avstander i terrenget, og det er mulig å ta ut GPS-koordinater, noe som kan være en stor fordel for å finne igjen steder du har sett deg ut hjemme.

SJEKK DYBDEFORHOLDENE

Men hva er nyttig informasjon og ikke? Først bør dybdeforholdene sjekkes. Vann som kun lyser svart eller mørkeblått, får i første omgang være i fred. Dette er dype vann eller områder med mudderbunn, og som regel ikke førstevalget til røya.

I stedet bør du kikke etter lyse partier i vannet, noe som indikerer grunnere

Blink og mark:
Røyeblink og veamark bør være en del av utrustningen i jakten på gyterøye.

Hissig og grelt:
Under praktisk fiske bør redskap med grelle farger og hissig mønster være førstevalget.

Fin fangst: Det finnes fremdeles uoppdagede røyevarp. Er du heldig og finner et slikt, kan du smile hele veien hjem til middagsbordet.

vann, samt stein-, grus- eller sandbunn.

Enkelte plasser kan det være mulig å skimte bunnen og få en formening om det er stein, sand eller en blanding som dominerer. Dette kan være potensielle lokaliteter å avlegge en visitt. Videre bør strandlinjen zoomes inn og følges. Skift gjerne mellom kartfunksjon og flyfunksjon for å følge høydekurvene på kartet.

Jo tettere og nærmere vannet høydekurvene er, desto større er sjansen for at det er bratt videre ned i vannet. Her kan stein og grus ha rast i vannet under tidens gang og dannet utgangspunkt for et røyevarp.

BERGSKRENTER ER BRA

Det gjelder altså ikke å ignorere alt svart vann. Kan det skimtes bergskrenter, store steiner, eller partier med store steiner i vannet rett ved land, forsterkes håpet om et potensielt varp. Konsentrer deg først om steder rundt odder, nes og tanger der røya ofte finner gode gyteplasser. Sjekk også om det er øyer i vannet, og bunnforholdene rundt disse.

Ha dem til gode til isen legger seg og du kommer utpå. Større innos bør også kartlegges. Her kan steiner, grus og sand ha blitt skylt ut i vannet og skapt perfekte gyteforhold utenfor osen.

SNAKK MED LOKALKJENTE

Når du først sitter foran pc-en, kan det

Ut på vannet:
Der det er tillatt
med kano eller
båt kan man
avfiske vann-
masser lenger ut
fra land.

også være lurt å gjøre et søk ved å skrive inn vannets navn + røye, røyevarp eller lignende. Det er ikke umulig at det kan dukke opp gamle, innskannede dokumenter, historier, lokalkjentes blogger eller forskningsmateriale med interessant informasjon.

Kjenner du, eller vet om personer som er godt kjent i området, kanskje en hytteeier eller en grunneier, kan det være verdt å ta kontakt. Særlig eldre personer kan sitte inne med nyttige opplysninger.

HVORDAN LETE

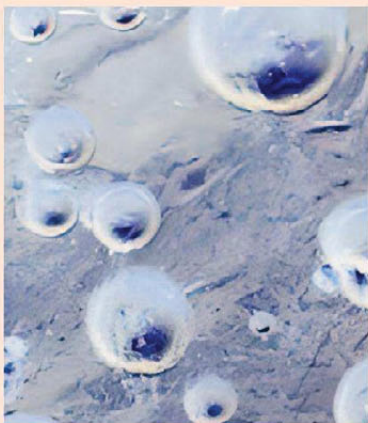
Etter å ha valgt ut noen lovende lokaliteter, er det tid for å ta en nærmere kikk på vannet. Velg en noenlunde vindstille dag med klart vær, slik at det er lettere å se bunnen i vannet. Røya er også gjerne mer aktiv under slike forhold, og kan avsløre sin tilstedeværelse i form av vak.

Først bør bunnforholdene sjekkes ut. En blanding av større og mindre steiner

ispedd grus og sand vil være førstevalget. Steiner og bunn bør deretter være rene, det vil si at de ikke er tydelig mudret eller at alger og leire dominerer. Røya bruker kropp og hale for å skyfle unna mindre steiner og grus for å lage gytegroper, og bunnstrukturen vil oftest ikke rekke å bli særlig nedmudret. En plass med mye mudder på steiner og grus vitner om et trolig ubrukt og lite attraktivt areal. Ser derimot bunnen ren og lovende ut, kan neste steg være å finne en utkikks plass.

FINN EN UTKIKKSPASS

Et par polaroidbriller fjerner speilrefleksjonen på vannoverflaten slik at det er mulig å se bunnen mer tydelig. Du kan også se lenger ut og dypere ned i vannet. Vær tålmodig og studer bunnen nøye. Se også etter vak, som avslører at det finnes fisk, og da forhåpentligvis røye, i umiddelbar nærhet. I vannmagasiner og oppdemte vann med røyebe-stander, vil vannstanden variere med

10 tips

- Bruk karttjenester på nettet
- Sjekk dybder og dybdeforhold
- Snakk med lokalkjente
- Bruk tid ved vannet på vindstille dager
- Finn en utkiksplass
- Dorg og merk plassene hvor det napper
- Bruk ekkolodd
- Se etter luftbobler på islagt vann
- Driv aktivt kikkefiske på isen
- Sjekk ut gamle pilkehull

vannreguleringen – mange steder med flere meter. På lav vannstand vil det være mulig å sjekke bunnforhold som ligger lenger ut i vannet enn ved normal vannstand, og det bør utnyttes.

FISKINGEN BEGYNNER

Når speidingen er unnagjort, bør plassen avfiskes grundig. Bruk sluker, spinnere, røyebliker, eller dupp og mormyshka agnet med maggot eller veamark, og avfisk alle vannlag ved å kaste systematisk fra høyre mot venstre og omvendt. Er du heldig, kan det være napp eller fisk å få, eller du kan skimte ei røye som følger etter uten å ta. Det er bekreftelsen du trenger for å legge ned mer tid på plassen.

På dypt vann rett utenfor land bør det også fiskes med en langstang en røyebliker som pilkes rolig opp og ned rett over bunnen. Er det ikke liv etter en intens fisketime på samme plass, bør neste utvalgte lokalitet utforskes. Slikt møysommelig arbeid koster fisketid og

Kikkefiske:
Å ligge og kikke ned i et pilkehull kan gi mye nyttig informasjon.

fordrer tålmodighet, men avkastningen kan bli høy.

I BÅT ELLER KANO

For å finne eventuelle nye varp ute i vannet, benyttes båt eller kano (der dette er tillatt). En taktikk er å avfiske vannet ved å dorge med typisk røyeredskap, som sluker og røyebliker i grelle røde og oransje farger, eller et markdrag i røyefarger med en krok med maggot eller veamark. Ved et eventuelt bitt, eller kroket fisk, bør bittstedet umiddelbart memoreres. Det kan være et potensielt varp, med langt flere røyer enn den ene du fikk eller hadde napp av.

EFFEKTIVT MED EKKOLODD

En meget effektiv metode er å anskaffe et ekkolodd, som måler vanndybde og som kan finne fisk ved å sende lydsignaler mot bunnen. Man kan sjekke både dybden og hvor eventuell fisk befinner seg. Både dypet og fisken(e) blir vist på en skjerm. Gis det utslag på flere fisker over en lovende bunn, kan det være røyer på et røyevarp, og plassen bør raskt avfiskes. Små, enkle ekkolodd er å få kjøpt for en forholdsvis billig penge, og er ikke større enn en stor mobiltelefon.

TRE METODER PÅ ISEN

Når isen er trygg, har man store deler av vannet til disposisjon. Ulempen er at eventuell snø gjør det vanskelig å finne typiske landemerker som kan avsløre varp nær land. Strandkantene bør derfor finkjemmes om høsten, mens fokus nå bør ligge på grunner ute i vannet og rundt eventuelle øyer. Systematisk boring kombinert med et aktivt kikkefiske er en mulighet. Ekkolodd fungerer bra også under isfiske. En annen metode er fysisk å finkjemme stålisen etter luftbobler.

Når ei hunnrøye slipper rogn, kommer det samtidig ut litt luft. Boblene stanger i islokket slik at små luftbobler dannes i stålisen. På en blank isflate kan man derfor, ved å studere isen, få øye på enkelte små luftbobler. Siden boblene stiger vertikalt i vannet, vil de avsløre hunnrøyas gyteplass, og da også at det trolig er flere røyer i området. Et siste tips er å lete etter gamle pilkehull på andre steder enn de kjente varpene. Er det boret flere hull innenfor et lite område, kan det tyde på at noen har hatt en hemmelighet – som du også nå kjenner til. ■

fiske@egmont.com

Med spinner som joker

Når fisken lokaliserer lokkemiddelet, er synssansen viktigst. Men du kan øke fiskens interesse ved å spille på andre sanser i tillegg. Som spektaklet fra en vibrerende spinner.

Ikke for pyser:
Dette er ikke en
fight for sarte
sjeler. Tett ved
land skyter
ørreten seg ut
av vannet.

Tekst: **Tom Furuseth**

Foto: **Tom Furuseth**

Det er ingenting å utsette på denne septemberdagen. Regnbygene har gitt seg, og den harde vinden som lenge har feid over fjellet, er blitt kraftløs. Bare langs den vestre delen av vannet viskes det klare speilbildet ut av ørsmå krusninger i overflata. Der vil jeg fiske.

Den grå skumringen vil etter hvert gå over i svart natt. Derfor bekymrer det meg ikke at det nesten er vindstille. Under tilsvarende betingelser tidligere på sommeren ville dette vært en ulempe, men med høstmørket reduseres ørretens evne til å observere detaljer som ellers ville kunne gjort den skeptisk.

Når det er sagt, bør man være klar over at fisken kan slite med å se byttet sitt i mørket. Ørretens øyne er riktignok godt tilpasset forholdene den lever under, men er det skikkelig mørkt, kan det ikke utelukkes at den må utnytte andre sanser enn synet. For å gardere meg velger jeg derfor en spinner. Det roterende bladet bør kunne appellere til fiskens sidelinjeorgan, som er egnet til å fange opp vibrasjoner i vannet.

TAP PÅ HJEMMEBANE

Med utspring i den berømte prototypen til franske Mepps fra 1938, har tradisjonelle bladspinnerne vært bruk av sportsfiskere i generasjoner. Likevel tok det lang tid før jeg ble fan. Først og fremst fordi jeg liksom aldri kom «langt nok» ut med spinneren.

Sammenlignet med for eksempel en sildesluk, blir jo spinnerens kastelengde ofte noe stusslig. Så sant jeg ikke har fisket i mindre elver og loner, har de derfor bare vært fyllstoff i redskapsboken. Til tross for at jeg har møtt mange Petri brødre som i ulike sammenhenger har sverget til ulike spinnere, var det først for tre år siden noen greide å overbevise meg om spinnerens fortrefelighet.

Da ble jeg utkonkurrert – to dager på rappen – av en bekjent som hadde tydd til en kobberfarget spinner, enda vi fisket i et vann jeg burde vite mer

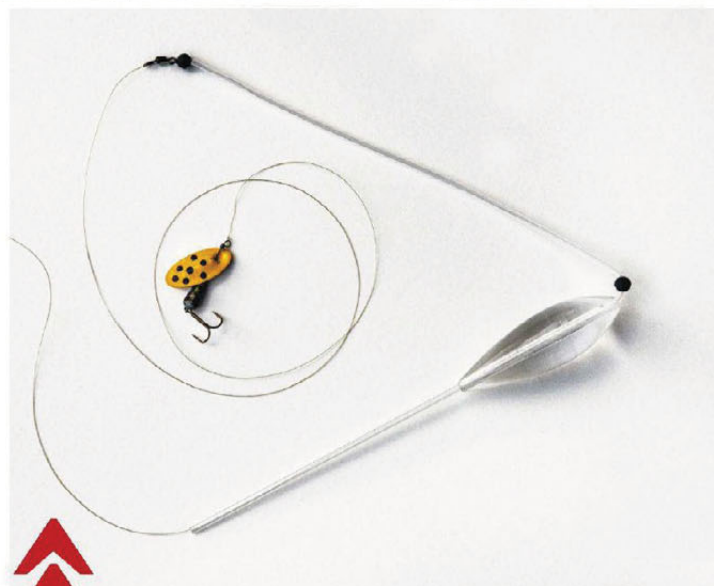

om enn de fleste. Tap på hjemmebane sørget for at jeg sporenstreks skaffet meg en lettere stang, samtidig som jeg fylte opp en av snellespolene mine med litt tynnere snøre enn det jeg vanligvis bruker. Det var på høy tid å tilpasse kasteutrustningen for å blåse liv i spinnerarsenalet mitt.

Sportsfiskernes største svakhet er vel sannsynligvis klokkeetroen på egne, velprøvde favorittmetoder. Dette kan gå på bekostning av andre potensielle muligheter. Når man da endelig slipper seg litt løs og lykkes i å få fisk på nye måter, er til gjengjeld tilfredsheten stor.

LOKKEMIDLER SOM LAGER SPETAKKEL

Et hardt rykk i stanga bekrefter at den første ørreten sitter. Utstyret får kjørt seg mens fisken kriger imot med alt den har av krefter. Tett ved land skyter den seg ut av vannet, gjentatte ganger. For å slippe løs fra det harde metallet benyttes alle knep, men det hjelper lite: Ørreten må til sist overgi seg.

Mindre trøbbel: Ved å montere et lite plastrør (bombastick) mellom spinner og dupp reduseres sjansen for tull på snøret.

I et beslutsomt øyeblikk griper jeg rundt nakken på fisken og hiver den på land. Lyset er allerede i ferd med å bli svakere. Da må man passe på å gjøre det man skal mens forutsetningene fortsatt er de beste. Jeg kaster derfor ikke bort tiden med å studere fangsten,

Jokeren: En spinner med rød fjærdusk ble til slutt jokeren denne høstkvelden.

men fortsetter straks å fiske med det pulserende lokkemiddelet.

Forskning viser at for at fisken skal kunne lokalisere et bytte ved hjelp av sidelinjeorganet, kan det ikke være for langt unna. Det betyr at spinneren må være ganske nær ørreten for at vibrasjonene i vannet kan oppdages. Sånn sett er lysrefleksene fra spinnerbladet den viktigste faktoren for å tiltrekke seg fiskens oppmerksomhet, men jeg er likevel overbevist om at trykkbølgene i enkelte tilfeller er avgjørende.

Her finnes det selvsagt også andre måter å tiltrekke seg fisken på. Det finnes bl.a. små propeller og attraktorskjeer som er myntet på sjøfiske, og disse kan monteres foran, eventuelt bak, de fleste kunstagn. Varianter av små plastskiver (som for eksempel Action Disc) kan anvendes på samme måte for å forsterke trykkbølgeeffekten. I tillegg kan man kikke litt på det enorme utvalget av wobblere og sluker i markedet – se gjerne etter noe som lager litt spektakkel.

Vinner med spinner: Etter å ha blitt utkonkurrert av en bekjent med kobber-spinner, ble jeg selv overbevist.

GÅR I DYBDEN

Jeg kaster spinneren utenfor en marbakke, og lar den synke mot bunnen. Området har jeg identifisert på satelittbilder av vassdraget. På denne tida av året kan vannet være varmere i det nederste sjiktet, og da gjelder det å utnytte dybden også. Jeg har valgt en spinner med bredt blad for økt

motstand og bæreflate. Ergo kan jeg tillate meg en rolig innsveiving for å gi ørreten litt ekstra tid.

Spinnstopp eller harde rykk med stangtuppen er jeg litt forsiktig med, ettersom bladet har en lei tendens til å hekte seg opp. To – tre hurtige snurringer med sveiva for omtrent hver halvannen meter er derimot en

**Berget:
Lynraskt får jeg
tak i gjellelokkene. Ørreten
jeg løfter opp, er
minst en halv-
meter lang.**

god resept for å pirre fiskens nysgjerrighet. Idet jeg forserer marbakken, kjennes en svak dirring i stanga. Det kunne vært bunnen – eller en liten fisk ...?

Men jeg tror ikke dette var noen småfisk. Selv den største ørret kan berøre lokkemiddelet på en sånn måte at det bare kjennes som forsiktig skjelving i den følsomme stanga, og jeg får en fornemmelse av at dette nettopp var en slik rugg. Oppildnet av hendelsen fisker jeg uten opphold til månen begynner å lyse dovent gjennom det slørete skydekket på himmelen.

BARE ET KAST TIL

Jeg endrer taktikk og skifter i stedet til skjesluk, tar en pause fra plassen og prøver et par andre steder rundt vannet, men kommer snart tilbake. Det er egentlig på tide å gi seg. Likevel vil innvilger jeg meg ett eneste forsøk til. Jeg plukker litt tilfeldig blant spinnerne i slukboksen, napper ut en utgave med rød fjærdusk og kobler den til hempesvivelen.

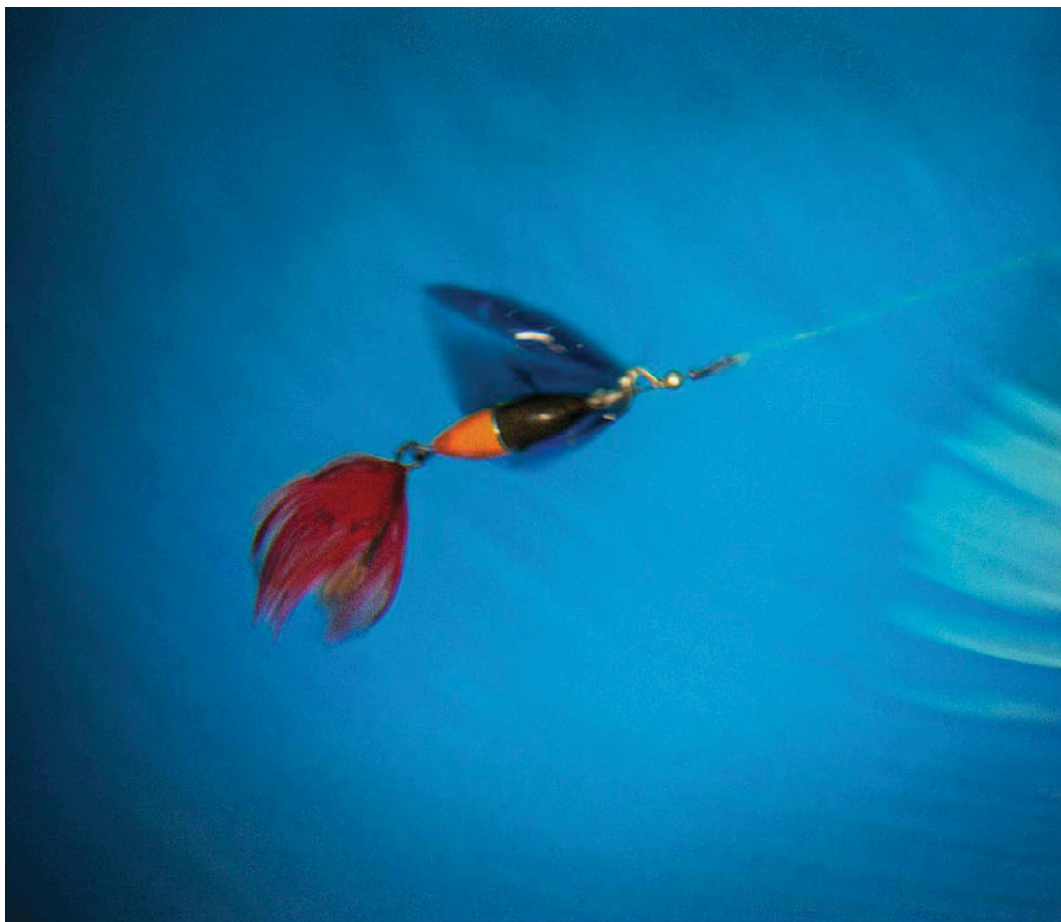
Så tar jeg det siste kastet ... Et eller annet tungt holder igjen nede i dypet – en ørret! Og den må da være fin? Til å begynne med gir den litt etter og blir til og med så medgjørkelig at jeg i perioder lurar på om jeg allerede har mistet den.

Men brått våkner storfisken. I et infernalsk tempo raser den rundt i vannmassene mens ryggfinnen rett som det er skjærer vannet som en kniv. Dette er ikke en kamp for sarte sjeler!

Jeg har ambisjoner om å feste noen av øyeblikkene til bildebrikka, men det å stadig ha kontroll på kameraets forhåndsinnstillinger, styre fjernkontrollen og samtidig berge fisken uten bruk av håv, krever mye konsentrasjon og anstrengelser. I tumultene som oppstår, feiler jeg med nakkegrepet. Treblekroken med den røde dusken faller ut av ørretkjeften, og nå er den uregjerlige bajasen i prinsippet fri!

Fisken nøler i noen dramatiske sekunder, og det blir min utvei. Lynraskt får jeg tak i gjellelokkene, og løfter en fjellørret på minst en halv-meter opp av vannet. Dermed har jeg forsterket magien rundt det berømte «siste kastet» som mer enn én gang har slått til. Og jokeren ble igjen en spinner.

fiske@egmont.com

God fiskefanger: Spinneren kan være en formidabel fiskefanger når den først slår til.

Det lille ekstra: En liten propell foran skjesluken kan gi forlokkende vibrasjoner.

Lengre kast: Et par splitthagl endrer spinnerens beskaffenhet, men øker kastelengden.

Kast lenger med spinner

Stang med tilpasset kastevekt og toppaksjon samt tynt snøre gir gode forutsetninger, men de ulike spinnerne har ulik kapasitet. Vekta har mest å si, men også utformingen av kropp og blad spiller inn. Test ut egenskapene og noter erfaringene dine. Bruk vadebukse eller vadere for å nå langt nok ut.

Vær forsiktig, slik at du ikke skremmer potensielle fisker på vei ut. Et splitthagl eller to klemt på snøret rett foran spinneren er også et alternativ. I tillegg til at spinneren selvsagt vil gå dypere, og man må foreta en noe hurtigere innsveiving, kan metoden endre gangen på spinneren. Dette behøver ikke være negativt. Fart og dybde kan av og til være akkurat det som skal til.

Ved hjelp av en ørretbomber, når man langt, selv med de letteste spinnerne. Bruk en såkalt bombastick som træs gjennom fortommen under duppen. Dette er et plastrør som til en viss grad eliminerer problemene med at fortommen surrer seg sammen med hovedlina. Noen ørretbombere blir levert med slike rør, men det er også mulig å kjøpe dem i pakker.

Selv benytter jeg 3 mm plasttuber beregnet for fluebinding til dette formålet. Brems likevel snøret med fingeren innen takkelet når vannflata. Ulempen med dupp er tyngden som reduserer følelsen i forhold til napp osv.

Ulvøybrua: Her har det vært fisket med stang og håndsnøre daglig i en mannsalder, og uhorvelige mengder fisk er dratt opp.

Håp i
hengende
snøre

Skitt fiske fra brua!

Vi har tusenvis av bruer i Norge, og fra mange av dem er det mulig å drive spennende sportsfiske. Fiske fra en bru har nesten like store fordeler og muligheter som fiske fra båt.

Tekst: **Dag Kjelsaas**

Foto: **Dag Kjelsaas**

For seksti år siden klaget båtfolket over at det kunne være farlig å passere under Ulvøybrua sør for Oslo på grunn av sportsfiskerne. Der sto staute karer på rekke og rad med håndsnøre og dro småhvitting, og noen ganger var de kanskje litt seine med å ta opp snøret idet en båt passerte. I dag står fortsatt sportsfiskerne på Ulvøybrua. På tidlige sommermorgener går det nok mest i makrell, men det er også tatt sjørørret der.

Sportsfiskere må ta visse hensyn og forholdsregler, ikke minst når det gjelder brufiske. Enkelte steder er det direkte trafikkfarlig å gå langs brua, og vi bør også respektere at det er forbudt å fiske fra enkelte bruer. Brukar eller andre konstruksjoner kan også skape problemer fordi de tilsynelatende gjør det håpløst å føre en fisk inn til en av sidene på brua for å lande den fra land.

Småfisk kan vi dra rett opp, men det er verre om en sværing sitter på kroken. Om ikke snøret ryker, kan vi lett miste fisken når den henger og spreller i lufta. Det sikreste er uten tvil å få ført fisken inn mot land ved å gå av brua og ned til bredden. Noen steder der det ser håpløst ut å føre fisken inn mot land ved å gå langs brua med den, har det vist

God plass: På noen bruer er det bredt felt for fotgjengere og god plass både til sportsfiskere og syklister.

Makrell fra brua: Når makrellen kommer inn i fjorden, er mulighetene mange fra ulike bruer.

seg at det likevel er mulig å gjøre noen taktiske grep for å få det til.

KOMPISHJELPEN

Mye kan løses ved å føre stanga rundt wirer og hindre, men det er selvsagt grenser for hvor mye klatring en skal begi seg ut på. En løsning kan være at en kompis går langs land bortenfor brua og kaster sitt snøre over det fisken sitter på, for å ta den inn på den måten. I noen tilfeller må du da slippe ut en del snøre først.

Hvis fisken må dras opp til brua og vekten er så høy at det er fare for snørebrudd, bør den trøttes skikkelig ut på forhånd. I et tilfelle måtte vi få fatt i en båt for å ta opp en fisk som var nær norgesrekordstørrelse. En mulig løsning er å ha med ei pilkestikke eller kortstang med sterkt snøre og en rykkpilk eller søkke og treblekrok som kan nappes inn i fisken for å sikre den.

GA TUR MED STANGA

Fra ei bru over ei elv eller en strøm har du noen fordeler sammenlignet med når du står på land. Du kan føre agnet, flua eller sluken nøyaktig dit du ønsker nedstrøms ved å flytte deg på brua og gi ut så mye snøre som situasjonen krever. Du kan bevege deg raskt bortover brua og føre fristelsene i enden av snøret raskt sideveis mot fiskeplassen.

Du kan slippe ut snøre og la fisken få godbiten servert med strømmen, og du fisker effektivt på den dybden du ønsker ved eventuelt å sette på søkker. I praksis kan fiske fra ei bru minne mye om harlingfisket som bedrives med båt etter laks. Agnet kan føres i lange drag fra side til side ved at fiskeren går fram og tilbake på brua. En lærer seg fort hvor raske bevegelsene bør være, og hvor lenge man bør stoppe opp ved enden av hver tur.

Det tar overraskende lang tid før en sluk fullfører «runden» og henger rett nedstrøms når du har gått langt på brua. For hver tur slippes det ut et par meter snøre, slik at agnet etter hvert har fristet fisk på de fleste standplas-

Storfisk: Noen fangster er for store til å få opp til brua på normal vis. Ved denne brua var det brokar som gjorde det umulig å gå mot land med fisken på, derfor lå det en kajakk i beredskap på biltaket.

ser nedstrøms. Ofte kan jeg gå slik til nesten alt snøret på snella er ute, men litt skal en holde igjen, i tilfelle det går på storfisk.

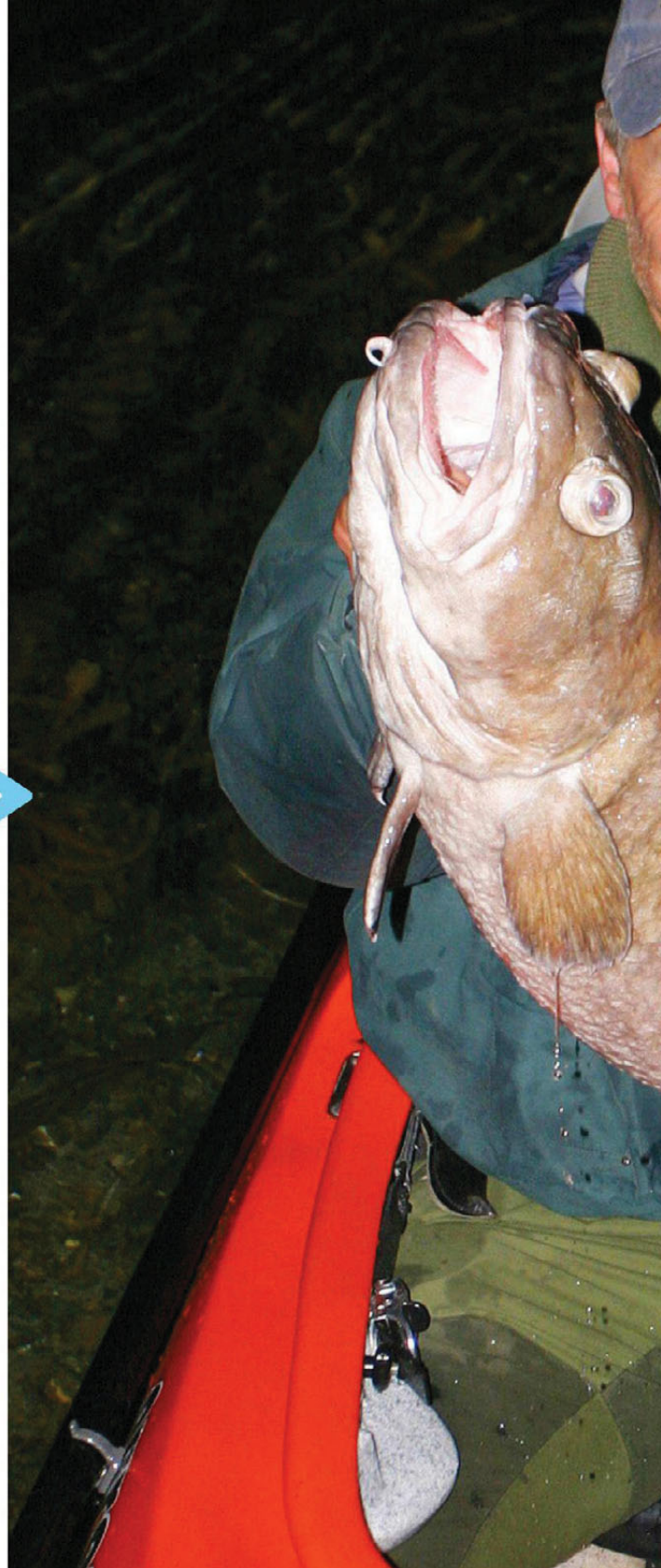
SE OPP FOR BÅTER

En skal også ta hensyn til båttrafikken ved noen bruer, slik at det er tid til å snelle inn om noen kommer for å passere under brua. Hastigheten på bruvandringen bør legges opp etter hva som er i enden av snøret, strømstyrken og hva slags fisk du er ute etter. Hvis det brukes tørrflue, som fra ei bru, kan du fiske både med fluestang og haspelstang.

Da vil metoden ofte være å slippe flua rett ned på vannet så den kan drive med strømmen. Hvis det er kraftig strøm, må det stadig slippes ut snøre for å unngå striping. På vann uten strøm kan vi ta vinden til hjelp og la den føre snøret samtidig som vi går sakte over brua. Nesten uten unntak vil strøm eller vind etter hvert føre med seg flua. Det er selvsagt viktig å stå på riktig side, så snøret føres utover og ikke inn under brua.

FISKE MED MEITEMARK

Meitemarken fisker ofte best når den er

mest mulig fri i vannet, men samtidig i noe bevegelse. Hvis det er mulig å unngå tyngre dupper eller søkker, er det en fordel. Særlig i sakteflytende elver er det effektivt å la marken flyte fritt med strømmen, bare tyngt av kroken.

Kombinert med sakte vandring på brua fiskes da områdene nedenfor brua effektivt av. I elver med stri strøm kommer vi ikke utenom bruk av søkke. Da er det lurt om avstanden fra søkke

til krok er større enn det som er vanlig ved landfiske, slik at marken føres så fritt i strømmen som mulig. En fordel ved brufiske er at snøret kan styres og holdes over vannflaten slik at det ikke fanges opp av strøm på samme måte som ved landfiske, der det ofte ligger i vannfilmen og føres i bukter så vi får mindre kontroll.

Nok en fordel ved brufisket! Også ved bunnfiske der søkket hopper nedover

elva, er det en stor fordel med høy posisjon og lite snøre i strømmen. Allerede rett etter utslipp av agnet har vi kontroll fra brua og kan hindre at sidestrøm fører med seg snøret.

WOBBLER OG SLUK

Alle rovfisker kan la seg friste av en wobbler. Fra ei bru er det mulig å ha full kontroll med en wobbler, som i motsetning til sluken har den fordelen

at den søker ned i vannet selv om presset oppover er stort. Lette flytewobblere har ofte en friskere vrikking i vannet enn synkewobblere, med den ulempen at de er vanskelige å kaste langt ut.

Fra ei bru har du strømmen til hjelp og trenger ikke tenke på dette, men velger den wobbleren du har mest tro på. Ved brufiske der det er strøm i vannet, er det lett å fiske med selv de minste og letteste wobblerne. Ved å slippe ut snøre

Før nappet:
Full kontroll med
havfiskeutstyr
fra ei bru der
det er over 100
meter dypt.

Søker nedover:
Fra ei bru er det
mulig å ha full
kontroll med en
wobbler, som i
motsetning til
sluken har den
fordelen at den
søker ned i vannet
selv om presset
oppover er stort.

og/eller bevege deg fra side til side, er det mulig å holde eksakt det draget som trengs for å gi riktig bevegelse til wobbleren.

Slukfiske eller bruk av spinner fra bruer er også i mange tilfeller effektivt. På steder med liten strøm er det greiest fra lave bruer, der det kan kombineres med kasting og vandring med snøret på brua.

BRUER VED SALT VANN

Kysten byr på mange bruspenn som ikke bare kan by på sjøfiske, men også på skikkelig havfiske. Jeg kjenner til et par steder der du faktisk kan fiske på godt over 100 meters dyp, der det blant annet kan tas digre brosmer. Faktisk kan de aller fleste vanlige fiskearter i havet fiskes fra bru, det er heller andre detaljer som begrenser opplevelsen av havfiske.

På steder med rimelig mulighet for å

få diger sjøfisk, unngår jeg bruer der det ikke er mulig å føre fisken inn til land. En viktig grunn er tanken på å miste et flak av ei kveite. For også kveitefiske er fullt mulig fra mange bruer, der du ofte ser bunnen svært godt ovenfra og kan føre agnet over de gjeveste stedene. Det vil dessuten være teknisk nesten umulig å heise opp en fisk på kanskje tjue kilo fra ei bru.

Enkelte bruer bør av den grunn også unngås fordi de rett og slett er for høye. Med snøret fritt fra de aller høyeste bruene blir det også lite kontroll med fisingen. I sjøen er det ofte mye båttrafikk under bruene, og hvis en ikke klarer å komme seg raskt inn mot kanten av brua, kan det oppstå problemer med fare for både folk og utstyr i båten. Brufiskeren er derfor avgjort ikke en sportsfisker med fluktstol som tar en blund mens agnet jobber i strømmen. ■

fiske@egmont.com

Fri flyt: Særlig i
sakteflytende elver
er det effektivt å la
marken flyte fritt
med strømmen,
bare tynget av
kroken.

Bli abonnent på Jakt!

5 utgaver til kun kr 279*

Om gaven: Norge har fostret mange gode jegere. Det å kunne overliste viltet var ofte avgjørende for familiens overlevelse tidligere, og ga dessuten høy status. Og blant alle disse dyktige jegerne finner vi legendene. I denne boka kan du lese om 26 av dem, blant annet om Jo Gjende, Fridtjof Nansen, Helge Ingstad og Mikkjel Fønhus. Forfatter Aleksander Bergan.

Du får også med en grønn Jakt-caps!

Jakt er proppfullt med gode jakttips, jakt-reportasjer fra hele landet og masse tester av børser, ammunisjon og annet jaktutstyr. For deg som allerede er jeger eller ønsker å bli det. Jakt skrives av jegere, for jegere!

Se hvor mye du sparer!

5 utgaver i butikk	kr 595
Bok + Caps	kr 496
TOTALVERDI	kr 1091
Din pris	kr 279
Du sparer	kr 812

+49 kr i porto for gaven

Bestill her

Send SMS med kodeord JAKT37 til 2205 eller skann QR-koden med mobilkamera for å komme til bestillingsside

*+ kr 49 i porto for gaven. Abonnementet løper til oppsigelse. Etter introduksjonstilbudet er neste faktura kr 342 for 5 utgaver.

A man in a dark blue sweater and a cap is crouching on a rocky, grassy shore, fishing with a rod. The lake is a vibrant blue, and the background features rolling hills and mountains under a clear sky. The overall scene is peaceful and scenic.

ØRRET

Høstfiske under Hallingskarvet

Man trenger ikke pakke bort fiskeutstyret selv om høsten nærmer seg. September er ofte den beste tiden i høyfjellet.

Saftige vak: Ørreten fråtset i sesongens siste insekter

Karrig høyfjell:
Rundt 1400 meter over havet er det lite som vokser

Bare ett kast til: Helt på tampen av turen kom endelig kilosfiske på land.

Jeg slo i rattet av glede da jeg svingte av riksveien ved Hagafoss og så hvordan det mektige Hallingskarvet lå badet i den lave høst-sola. Et glippe med godvær samsvarte med en åpning i kalenderen, og dermed lå alt til rette for en verdig avslutning på fjellfiskesesongen.

Sent på ettermiddagen trakk jeg gjennom den gulgrønne bjørkeskogen og videre opp de bratte liene mot høyfjellsvannene innunder dette grålige fjellmassivet. Like før mørket tok overhånd kunne jeg slå leir på en karrig flate ved et lovende vann.

Fortsatt varm etter transportetappen la jeg knapt merke til den kjølige brisen som smøg seg over fjellet fra nordvest, men så fort jeg hadde fått opp teltet begynte høstkulden å spre seg i kroppen. Det er alltid litt uvant å kjenne frosten etter sommermånedenes tilgivende temperaturer.

KORT SESONG

Grytidlig neste morgen var himmelen klar og en anelse rim på teltduken

Tekst og foto:
Lars Eriksen

tydet på at temperaturen hadde gått under null. Den første snøen kunne nå komme når som helst, men høytrykk og klarvær ville sørge for å holde nedbøren unna i denne omgang.

Fjellmassivet åpenbarte seg i all sin prakt da de første solstrålene berørte de høyeste toppene og gradvis lyste opp det grå månelandskapet. Metertykke skavler av snø og is lå fremdeles ned til vannkanten i nordvendte viker og vitnet om en hard vinter.

I vann som ligger opptil 1500 meter over havet er fiskesesongen ofte begrenset. Isen kan bli liggende til langt ut i juli og vinduet med gode forhold i åpent vann varer kun noen uker. Det er en vanlig oppfatning at fisket blir dårligere når høsten nærmer seg, men dersom været ikke er altfor surt er september en gyllen tid for ørretfiske høyt til fjells.

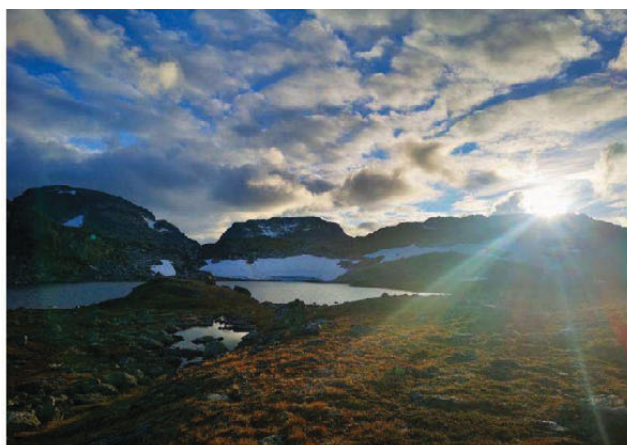
Rett før sola bikket over horisonten gikk jeg langs en steinur og kastet sluk i det klare fjellvannet. Uten å kjenne tegn til fisk første timen hadde jeg allikevel trua på at jeg var på rett sted til rett tid.

DE SISTE INSEKTENE

Sola varmet raskt opp fjellet etter den kjølige høstnatta og utover formiddagen begynte enkelte insekter å røre på seg. Det samme gjorde ørreten og det var på tide å finne fram fluestanga. Det blir aldri tett av fluer og mygg på høsten slik det kan være på høysommeren, men enkelte arter holder stand selv om frosten har kommet.

Stankelbein er blant dem som holder seg i live utover høsten, og mange av disse klosete skapningene havnet nå på vannet til glede for både fisk og fluefisker. Tidvis plasket det heftig både nær land og lenger ut, og det kunne virke som fisken hadde hastverk med å få i seg de siste proteinbombene som var tilgjengelig før isen på nytt stengte butikken.

Under slike forhold er fluefiske faktisk ganske enkelt. Store stankelbeinimitasjoner som har god flyteeвне og synes godt gjør det enkelt å kaste mye før flua drukner og samtidig kan den ligge lenge i vannfilmen i påvente av å bli oppdaget nedenfra. Et solid knippe flotte fjellørret fant veien til håven denne formiddagen og ga meg seson-

Morgenstemning: Før solen steg lå disen som et lokk over fjellet.

Temperaturen synker: Da solen dukket ned kom høstkulda sigende.

gens hittil morsomste fluefiske.

Etter hvert som sola steg høyere på himmelen tiltok vinden og da stilnet også vakingen. Kun sporadiske plask kunne høres langt ute der ingen dødelig fluekaster kan nå fram. Mett etter formiddagens fiskebonanza var det bare å finne en lun flekk og nyte den siste solvarmen i høstfjellet.

SLUKFISKE I KRYSTALLKLART VANN

Vannene her oppe er uvanlig glassklare og når man går langs bredden med fiskestang får man inntrykk av å kikke inn i en iskald undervannsverden. Jeg tenker ofte på hvordan det ville vært å dykke i slike fjellvann, men enn så lenge får jeg nøye meg med å betrakte det utenfra. Ved ideelle forhold er det ikke sjelden man kan observere fisk på mange meters hold, men det krever et årvåkent blikk. Fjellørreten er godt kamuflert og tilpasset dette habitatet. Den vil nødig avsløre seg for potensielle fiender.

Senere på ettermiddagen gikk jeg opp til en større, høyereliggende innsjø der vannet om mulig var enda klarere enn det jeg hadde fisket i tidligere. Jeg avfisket omhyggelig en stor odde med sluk, men uten hell. Det er et visuelt fiske når man kan se sluken i vannet på mange meters hold, og særdeles spennende dersom man ser fisk følge etter. Men selv om jeg ikke så snurten av fisk gir det mye læring å se hvordan sluken oppfører seg i vannet, og man kan se konsekvensene av ulik hastighet og spinnstopp.

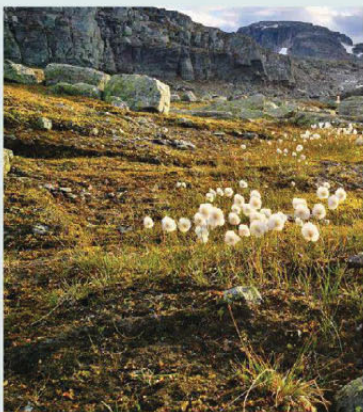
VANN I GRENSELAND

Det litt sterile inntrykket man får av slike vann gir grobunn for mistenksomhet, og når man fisker i grenseland for hva som er et levelig ørrethabitat er det en reell risiko for at man treffer på fisketomme vann. Om dette var et slikt tilfelle blir bare spekulasjon. I store, lunefulle fjellsjøer kan det uansett gå dagevis mellom hver ørret, selv om man fisker hardt.

Tilbake ved leiren var det fristende å forsøke sluken igjen idet det begynte å skumre. Mot høsten kan fisket ofte være

Hallingskarvet nasjonalpark

- 450 km²
- Vernet i 2006
- Høyeste topp:
Folarskardnuten 1933 moh.
- Nasjonalparken ligger hovedsakelig i Hol kommune og kan nås i løpet av fire timer med tog eller bil fra Oslo og Bergen. Selve platået er ca. 35 km langt og varierer i bredde fra 1–5 km. Det er mange kulturminner i nasjonalparken fra fangst opptil 8000 år tilbake, og området er et viktig beiteområde for villrein.

godt i kveldingen da ørreten jakter mer uhemmet i ly av mørket. Nå hadde også vinden skrudd opp tempoet ytterligere og med denne i ryggen gikk sluken svært langt. Det skulle ikke gå lenge før den første ørreten hogg på, og selv om den kjempet hardt innledningsvis ble det fort klart at den ikke var av de største.

Flere av samme kaliber kom på land i rask rekkefølge, men de fikk friheten tilbake ettersom jeg hadde langt finere matfisk fra fangsten tidligere på dagen. Mon tro om vannet var noe overbefolket? Det er grenser for stor ørretbestand som kan brødfø seg i næringsfattige høytjellssjøer før det går ut over gjennomsnittsstørrelsen. Det kan godt være jeg gjorde vannet en bjørnetjeneste ved å slippe alle disse småfalne stakkarene ut igjen.

KILOSFISK PÅ TAMPEN

Siste dagen bød også på sol fra klar himmel, og selv om vinden fremdeles tidvis ulte fra nordvest var det fremde-

les varmt så fort sola tok tak, noe som lovte godt for fisket. Etter mye ørret mellom tre og fem hekto, hadde det smakt med et eksemplar av litt grovere kaliber.

For å utnytte tilbaketuren mest mulig effektivt ble ruta planlagt slik at jeg kunne fiske meg målrettet nedover langs tre vann som lå lagelig til langs vannsystemet som til slutt ender nede i dalen. Taktikken var å gå langs dype partier med en tyngre sildesluk og systematisk avfiske områder langs bunnen i håp om å trigge en storørret. Disse står ofte dypt og utilgjengelig, noe som krever tålmodighet og konsekvent innsats.

Etter tre timer med utrettelig kasting begynte det å røyne på. Midtveis langs det andre vannet hadde jeg hatt en pen følgefisk som bråsnudde en knapp meter fra land, men bortsett fra det hadde jeg ikke kjent noe som helst. Jeg fisket dypt og sakte, og jigget sluken inn nærmest som ved torskefiske. Dette må til for å holde kontakt med bunnen, men teknikken hadde nå frarøvet meg

Fjellets akvarium: På stille vann ser man bunnen flere titalls meter ut.

to dyrekjøpte sildesluker, og jeg var på nippet til å gi opp.

Siste mulighet var et grunt vann rett før terrenget stupte ned lia mot riksveien. Et typisk småfiskvann tenkte jeg mens jeg umotivert kastet ut en 12 grams Spesial i sølv med røde prikker. Jeg fisket meg en del raskere langs dette vannet, men helt i enden var en bukt som var markant dypere. Her måtte jeg legge inn det siste støtet, og omsider ble tålmodigheten belønnet.

Langt ute hogg det kraftig og tilslaget som jeg hadde avventet hele dagen kom umiddelbart. Dette var større krefter enn jeg hadde kjent tidligere på turen, og etter noen hissiges ultras lå endelig en sølvblank og vakker kilosørret i håven. Med et slikt punktum forsvinner frustrasjon som dugg for solen, og alle dagens resultatløse kast går rett i glemmeboka. Det skal ikke mer til for å gjøre en høytjellsfisker lykkelig.

**MAT FRA
SJØ OG INNSJØ**

Enkelt: Har du ikke en ABU-røyker for hånden, kan du røyke røya ved bålet. (Foto: Randulf Valle)

Røyksmak

**Snart er det ikke lov å røyke noe sted,
men det er fritt fram å røyke fisk
og maken til godsmak skal du lete lenge etter.**

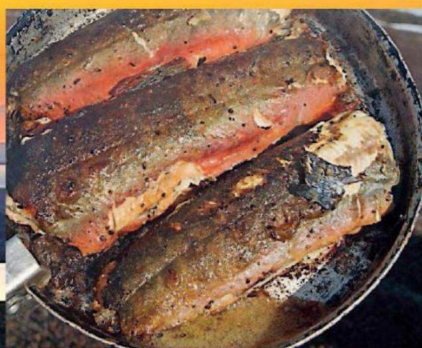
Tekst: Peter Nagy

Foto: Peter Nagy

Oppskrift: Svein Jæger Hansen

Tips!

Stek brødskivene i smør, så får du frem et delikat og karamellisert brød.

Like bra:
Denne retten blir veldig god med stekt røye også. (Foto: Lars H. Krempig)

Smørbrød med varmrøkt røye

Dette smørbrødet er godt på en hverdag, men kan også serveres som festmat. (4 porsjoner)

- 600 g varmrøkt fjellrøye
- 4 skiver grovt brød
- 200 g blandet fargerik salat

SYLTET LØK:

- 200 g rødløk
- 1 dl eplesidereddik
- 1 dl rødbetkraft
- 50 g sukker

URTEAÏOLI:

- 2 dl majones
- ½ dl olivenolje
- 1 fedd finhakket hvitløk
- 2–4 ss kaldt vann
- ½ ts salt
- ½ ts grovmalt pepper
- 1 potte timian, finhakket
- salt, nykværnet pepper
- sitronsaff

Fjellrøye: Fjern skinn og ben fra fiskefileten og del den i porsjonsstykker.

Syltet rødløk: Skrell og kutt rødløk i tynne skiver. Bland eplesidereddik, rødbetkraft og sukker og la løken stå i laken i minst en time. Lag den gjerne dagen før, da blir den enda bedre. Gir du laken et oppkok før du legger i løken, blir løken ekstra myk.

Aioli: Bland alt sammen og rør godt. Spe med vann til ønsket konsistens og smak til med sitronsaff.

Rødt gull:
Røye er en av de beste råvarene vi har. (Foto: Randulf Valle)

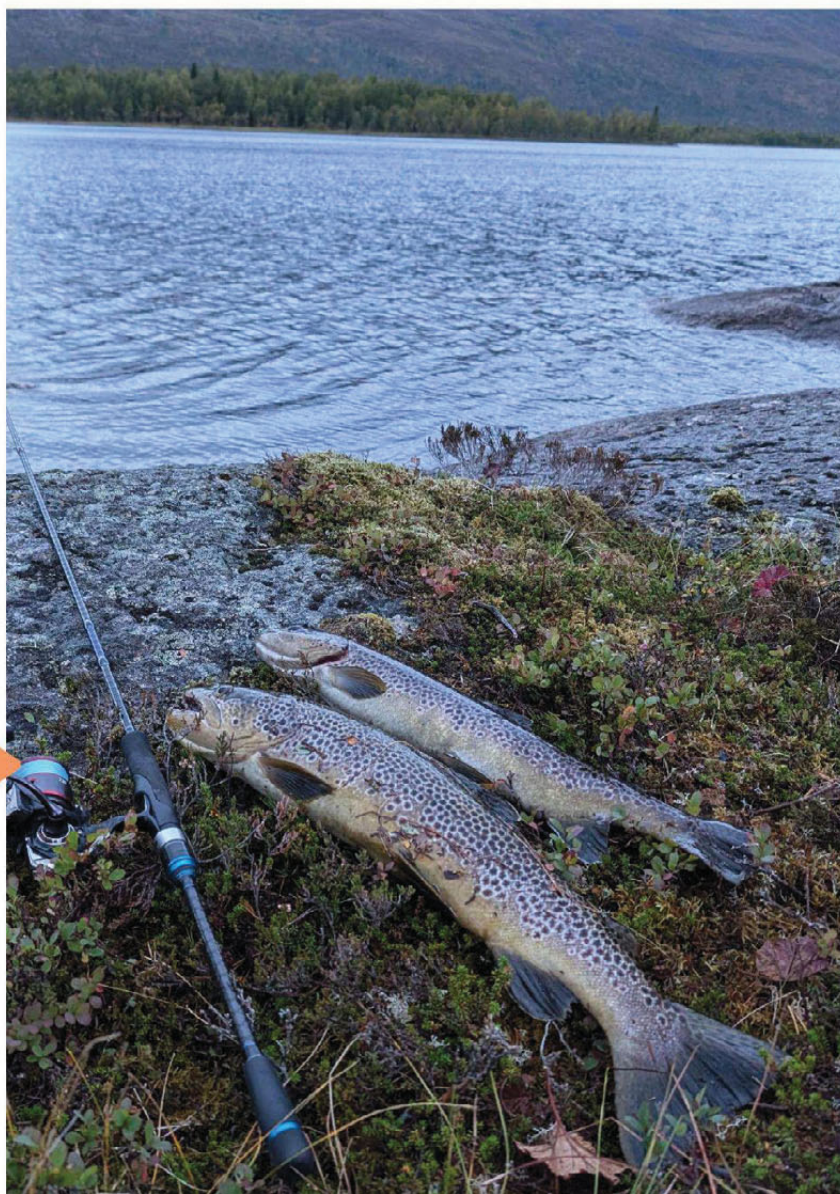
Foto: Lars Nilssen

To napp
på rad

Gavmildt og gjerrig høstfiske

Selv om temperaturen synker, er det ingen grunn til å legge bort fiskestanga. Med de rette knepene kan du fortsette å lande flotte fangster langt utover høsten.

Tekst: **Philip Musum Aas**

Foto: **Philip Musum Aas**

« **Kveldslykke:** Først en flott fisk på 1,3 kilo og på neste kast bet turens største fisk på kroken, en ørret på 1,9 kilo.

» **Droppet gyting:** Disse to flotte fiskene var begge i god kondisjon og uten rogn og melk, og hadde bestemt seg for å droppe gyting denne høsten.

Når løvet farges i gult og rødt, og nettene stadig blir kaldere, tenker mange fiskere at sesongen er over. Glem myten om at ørreten kun biter om våren og sommeren. Høstørreten kan være en utfordring, men om satser tid og stunder, belønnes tålmodigheten med uforglemmelige øyeblikk og kanskje knallfin fangst.

Lufta er krispi og morgen og kveld puster jeg tung frostrøyk. De vindstille morgenene ligger disen tykt over fjellvannet teltet ligger godt plassert ved. Det er en tidlig høstmorgen, fiskestanga er kun montert og ubrukt siden det ble lite tid til fiske i går kveld da mørket kom raskere enn forventet. Leir, bål og mat ble prioritert fremfor fiskingen.

MORGENDIS OG FAST FISK

Denne tidlige høstmorgenene har ikke sola kommet over fjellkammen enda,

Høstfisk: Pen høstfisk på over to kilo tatt midt i oktober for noen år siden. Sting-silda i rød og svart fungerer knallgodt på senhøsten.

men det er lyst likevel. Jeg har dunket innpå et par kopper kaffe i teltet før jeg kryper ut av soveposen. Sakte men sikkert kommer turfølget ut av teltene sine. Etter en knapp halvtime kommer noen velkjente lyder bak et tre.

Turens første fisk sitter godt i munnvika på en fin ørret. Ørreten runder kiloet, er knallrød i kjøttet og blir lagt av for middag. De neste timene er rolige. Lite napp, og ting er egentlig som forventet denne høstdagen. En av turfølget prøver seg på tørrflue og lander et par mindre fisk på myggimitasjon.

FISK RUNDT VANNET

Jeg tar med meg snippsekken og går rundt odden vi ligger ved. Området er ganske avfisket og jeg vil prøve andre plasser. Det er midt på dagen og solen skinner, og den kjølige høstvinden pisker i ansiktet. Det er lite vits å fiske flue i slikt vær, derfor henger det ei 18 grams svart og rød stingsild i enden på stanga.

Vanntemperaturen på denne tiden av året er på vei ned, og her 500 meter over havet er det intet unntak. Det er kjølig, og fisken står ikke nært land, men stikk motsatt, og lenger ned i vannlagene.

Sildesluken på 18 gram er ypperlig under slike forhold. Det tar ikke mange kastene før det er kontakt i motsatt ende. Ingen kjempe av en fisk, men en respektabel og sprek kilosfisk blir med inn til middag. De neste kastene og timene forblir fisketomme, uten kontakter.

GODPLASSEN

Etter en lang pustepause, hvor batteriene har ladet mens regndråpene slo mot tarpen, tar jeg igjen med meg fiskestanga og trasker tilbake til samme plass hvor kilosfisken tok. Ingenting. Jeg fisker meg fra vik til vik bortover, og lar sluken synke dypt før jeg starter innsveiving.

På den fjerde odden flyr det en spinnvill gul og rød sluk gjennom lufta. Tusen og tre kommer jeg til på nedslip-

pet før det smeller i klingene. Fast fisk. Det tar noen minutter med livlig kamp, men denne gangen vinner jeg. En flott fisk på 1,3 kilo i det skumringen tar kontroll over høstkvelten.

På neste kast lar jeg sluken synke like dypt. Ingen fisk langt der ute. 20 meter fra land hugger det derimot til, helt av intet. Denne kjennes sprekere, sterkere og noen minutter senere bekreftes mistanken, en ørret på 1,9 kilo, turens største fisk.

SVART OG RØD

Neste dag er fisket tregere. Vinden slår fortsatt jevnt inn fra øst. Denne dagen er dagstursekken på ryggen og fiskestanga i hånda. Nye områder ved dette fantastiske vannet som ligger rett under tregrensa skal utforskes. Tilnærmet en hel dag går og ingen kjenner så mye som et drag i de mange fiskestengene som er på tur.

Det er merkelig, men slik er høstfiske, både gavmildt og gjerrig. Det gjelder å nyte de små øyeblikkene, de mange kastene, kaffebålet, høstsola og det gode været når fisken ikke vil være med på leken.

Tilbake i leir kjenner jeg at jeg likevel ikke er ferdigfisket for dagen. Jeg tar med meg stanga og går tilbake til oddene der jeg hadde så god uttelling dagene før. Ingenting. Jeg saumfarer slukskrinet og prøver det jeg har.

Jeg ender med ei svart og rød sting-sild på 18 gram. Det begynner å bli

Fjellelv i høstdrakt: Dype høler og andre overvin-tringsplasser, og de litt rolige partiene i elva bør utforskes på høsten.

skumt og jeg fastslår at det blir fem kast til. På det tredje hugger det til. En skikkelig spreking, og et vakkert eksemplar av en fisk ligger til slutt i håven. Vekta stopper på 1,6 kilo, bra for snittvekta for turen.

GYTEKLARE BØR GJENSETTES

Høsten er gyttetid for ørreten og på senhøsten vil det derfor være mindre fisk i vannene, forbereder seg til gyting. Hvor mange som gyter er vanskelig å kartlegge. Rapporter fra forskning på sjøørret sier at rundt halvparten av en bestand gyter. Trolig skyldes dette at man alltid skal sikre overlevelse av en bestand. Ofte er det slik at en hunnfisk som har gytt, står over gytingen neste

høst. Ikke alltid, men ofte.

Tidlig på høsten kan man derfor få tilnærmet gyteklar hunfisk, proppfull av rogn og med dårlig kvalitet på kjøttet. Disse individene egner seg best til reproduksjon og bør derfor settes tilbake, da kjøttets kvalitet avtar i takt med hvor gyteklar fisken er.

All næring går fra kjøttet og kroppen og inn i rogn. Det samme gjelder hanfisk som blir tynnere, full av melke og løsere i kjøttet. Kvaliteten på kjøttet blir ikke like dårlig som hos hunfisken, men denne bør også få svømme videre. Det er fiskene som hopper over gytinngen som er den beste matfisken.

ØRRETEEN GÅR DYPERE

En av de største feilene mange gjør om

Morgenfiske

Morgenfiske er fra 04 til 11-tiden. På denne tiden trekker fisken opp fra dypere vann og nærmere land, det gjelder spesielt før høstvinden har tatt skikkelig tak. Oppsøk vikene og kroker, her patruljerer de største fiskene ofte rolig i vikene på jakt etter mat.

Søk deg til vikene og bukter hvor vinden har blåst inn. Her kan insekter, småkryp og annen næring ha drevet inn og samlet seg – et enkelt matfat for ørreten.

Slike «ryddefisker» har ofte bra størrelse, og det beste av alt er at de gjerne har faste patruljeruter. Bruk derfor ekstra tid på å observere hvor de svømmer om de vakene, om ikke må du kaste vilkårlig. Hold en lav profil, og legg en smart plan for hvordan du skal kaste. Disse store ørretene går ofte nært land, så ikke la de se deg.

Herremåltid:
Knallrød og fin
høstørret blir fin
middag på bålet.

høsten, er å fiske på de samme stedene som de gjorde midtsommers. Vannet er kaldere, insektslivet har avtatt, og ørretens adferd endrer seg drastisk. De går fra å være aktive jegere i overflaten til å søke dypere, mer stabile forhold. Dette gjelder både stille vann og rennende vann.

I innsjøer og større vann må tankegangen endres litt, det er dypde og stabile forhold som gjelder. Ørreten trekker bort fra grunne områder den jaktet i om sommeren, og søker dypere kanter, terskler og platåer.

Se etter bratte skråninger som leder ned til dypere vann. Her vil ørreten patruljere i overgangen mellom grunt og dypt vann, på jakt etter mat som dukker opp mellom de ulike vannlagene. Fisker man fra båt er ekkoloddet en uvurderlig hjelper her.

Selv om selve gytevandringen både er i gang, og utover høsten over for mye fisk, kan det fortsatt stå fisk i og rundt inn- og utløp. Dette er spesielt viktig for elveørret som trekker inn i innsjøer for å overvintre, eller stor ørret som har fulgt etter byttedyr som har vandret ut av elver.

BRUKER FLYFOTO

Noen ganger kan man finne ørret på relativt grunt vann (2-5 meter) hvis det er dypere vann like i nærheten som de kan trekke seg tilbake til ved forstyrrelse eller temperaturendring. Dette er ofte steder med bunnstrukturer som steiner eller vegetasjon som gir skjul.

Gjerne bratte kanter ut mot dypere vann, steinete og kuperte områder hvor det er mange gjemteplasser og gode standplasser. Jeg bruker gjerne flyfoto og satelittbilder for å finne slike steder til mitt høstfiske.

ELVER OG BEKKER

Når vanntemperaturen synker, trekker ørreten ofte mot dypere partier. I elver og bekker betyr dette dype holer, under utstikkende steiner, langs bratte skrenter, og i kulper med roligere strøm. Her finner de stabile temperaturer og gjemteplasser for sterkere strøm som gjerne kommer med høstregnet. Jeg anbefaler å se etter steder der elva har gravd ut

Knallrød høstfisk: Kvaliteten på de fiskene som velger å stå over gytingen er det ingenting å si på.

renner, eller hvor det er naturlige innbuktninger som gir skjul.

Selv i en relativt stri elv vil det være områder med roligere strøm, ofte bak større steiner eller i utbuktninger. Ørreten vil ofte stå i disse strømleene, klar til å kaste seg over en forbipasserende godbit, men uten å måtte kjempe mot strømmen konstant. Om ikke kan man også fiske dypere ved bruk av wobblere med større skje, tyngre sluker eller ulike typer vibrasjonsagn.

Uansett hvor du velger å fiske om høsten er det håp i hengende snøre, ikke minst hvis du har det i vannet.

Høstluker i stille vann

Bruk tunge sluker, gjerne med litt størrelse, som både kaster langt og går dypt. Dette kan trigge de større fiskene som trekker opp fra dypere vann for å spise. Noen slukfavoritter:

- Spinnvillsluken
- Duo Gfix 62/68
- Stingsild 18g
- Duo beachwalker wedge
- Atomsild 20/25g
- Duo Axcion Slim
- Westin Salty 18g

Fisk i grunne vik og steinete odder. Her bruker jeg lettere sluker som ikke er like lett å sette fast. Jeg sverger til fiskeimitasjoner og for dette fiske brukes:

- Duo Spearhead Ryuki
- Atomsild 12g
- Ørekyte 10g

MAISON mat & vin

NYTT & BEDRE!

Matglede for matglade

BLI ABONNENT

og få bladet rett hjem til deg!

Maison mat & vin byr på fristende oppskrifter og tips til både hverdags- og festmat. Du møter entusiastiske kokker som deler av oppskriftene sine, og vinkjennere som gir gode tips til hva du bør drikke til maten.

Maison mat & vin er laget for alle som trives rundt et dekket bord, og er fylt med inspirerende, nyttig og nytbart lesestoff. Livet er for kort til å spise kjedelig mat.

Bon appétit!

Bestill vårt
supertilbud på SMS:

Send **MAT41**
til 2205

Super-
tilbud

**FÅ 6 UTGAVER
+ KNIVSETT I TO
STØRRELSE
FRA SUBARASHII
TIL KUN KR 299*
SPAR 84 %**

*+ porto kr 49
for utsendelse
av gaven

6 utgaver i butikk	kr 774
Knivsett fra Subarashii	kr 1095
Totalverdi	kr 1869
Din pris	kr 299 *
Du sparer	kr 1570

* + porto kr 49 for utsendelse av gaven

Et stilig knivsett
fra Subarashii med
kokkekniver i to størrelser.
Verdi kr. 1.095,-

#matglede for matglade

GRÅTT OG VÅTT

Høsten er gjerne den beste tiden for oss på Østlandet å dra over fjellet på fisketur. Men selv favorittstedet på Vestlandet kan by på dårlige dager.

Tekst og foto:
Andreas Næristorp

Iskaldt: Regn, sludd, snø og sur vind ville ingen ende ta.

For første gang på lenge måtte kjæresten min Amalie, kamera-ten min Jon og jeg planlegge en høstferie. Etter å ha sendt noen e-poster fikk vi napp hos fra Anders som driver Hustadnes Fjordhytter i Sæbø.

Dette er en av favorittplassene våre, og her har vi hatt bra fiske hver gang vi har vært der tidligere. Vi fant en langhelg som passet for alle, og håpet at værgudene skulle være med oss da det nærmet seg avreise.

SNØSTORM OG LUNEFULL GPS

En ukes tid før avreise sjekket jeg værmeldingen. Lett vind, ti varmegrader og sol er drømmescenarioet når du reiser til Vestlandet i slutten av september. At jeg

ble syk og var helt utslått noen dager før avreise, og ikke hadde jeg hatt overskudd til å pakke, fikk så være. Frisk luft og fisketur er beste medisin mot slikt.

Dagen før avreise sjekket jeg værmeldingen igjen. Plutselig ble det meldt om snøstorm, det var ikke en del av planen. At Strynefjellet, Ørsta og Sæbø var de eneste stedene i hele Norge, Svalbard inkludert, det skulle snø den helga, var det siste jeg ønsket meg.

Det betydde at jeg måtte skifte til vinterdekk på bilen. Kjøreturen over

Bare uflaks i Sæbo

Skittfiske: Den ene bygen etter den andre kom innover fjorden. De eneste som ville holde oss med selskap på fjorden, var måkene.

fjellet ble likevel et mareritt. Vi hadde ikke kjørt mange milene nord for Hamar før det ble tykk tåke, noe som gjorde sikten håpløs, og marsjfarten desto dårligere.

Etter å ha kjørt over brua ved Dønnfossen i 01-tiden på natta, ble det bråstopp da en enorm hjortebukk, som sto i veikanten, så ut til å ta sats inn sidevinduet. Med pulsen nær maks kom vi oss helskinnet videre. Etter å ha passert Strynefjellet, klarte vi å unngå å kjøre på et tresifret antall hjort som

vi så vidt skimtet i tåkeheimen. Rett før Ørsta foreslo også GPS-en i bilen at vi skulle ta en snarvei for å komme helt fram uten et ekstra ladestopp.

Jeg skulle aldri ha stolt på bilens computer. Den hadde foreslått en ubrukelig kjerrevei, og først klokka 04.00 kunne vi endelig parkere utenfor hytta.

FIN FANGST FØRSTE FISKEDAG

Planen for den første økta var klar – Vi skulle rett bort på spisskateplassen som

Høydepunktet:
Lysingen på fem kilo blank ble en av turens ytterst få fangster. Den bet på under spisskatefiske med hel agnfisk liggende på bunn.

har levert mange skater for oss tidligere, slik at Amalie kunne prøve å få en også.

Forholdene inne i fjorden var perfekte for skatefiske. Det var vindstille, et lite solgløtt og lite strøm. Tre glidetakkel agnet med hel makrell ble sendt ned i dypet og ventingen kunne begynne. Jeg tror det tok åtte minutter før det første vindkastet blåste oss vekk fra plassen, slik at vi ikke hadde en sjanse til å holde bunnen lenger.

Da vinkelen på lina nesten sto oppover, var det på tide å sveive opp. Det

neste nedslippet gikk noe bedre, da nappet det hos alle tre, men det var bare jeg som fikk kroket fisken. Jeg kjente raskt at det ikke var en skate. Mistanken gikk til de vanlige agntyvene på denne plass: lange og brosmme. Jeg tok heldigvis feil, og gleden var stor da jeg løftet en fin lysing på fem kilo om bord.

FALLVIND OG KRAFTIG STRØM

Resten av dagen slet vi med fallvinder fra flere retninger, et regnskyll som kom ut av det blå, og til slutt måtte jeg kjøre båten opp mot vinden slik at vi kunne ligge stille nok til at skatene hadde en sjanse til å finne agnene våre. Det gjorde de ikke, det ble spist opp av småhai. Da vi avsluttet dagen var det heldigvis ikke mye fisk å gjøre opp, så vi slapp å fryse mer.

Det fine med Sæbø og spesielt Hustadneset er at det går an å fiske havål på kveldene rett utenfor hytteveggen. Det er tatt store mengder med pen havål der, så dette var planen vår også. Planen om å fiske gikk greit, men å få fisk gikk ikke like bra.

På de fem første kastene ble det tre omganger med bunnapp. Deretter røk takkelet, og to havål som hadde blitt med et par meter opp, forsvant ned i dypet igjen. Da strømmen etter hvert ble så kraftig at den nesten tok med seg stengene våre ut i sjøen, var det greit å gi seg og vende tilbake til dyna.

DET BLE VERRE

Værmeldingen for de neste dagene var alt annet enn bra. Iblant er det greit å være optimist, så vi tok meldingen med en klype salt. Dagen etter våknet vi til sidelengs snøstorm som vekslet mellom sludd og hagl som hamret på hyttevinduet. Vi innså at det var bare å glemme optimismen.

Med motivasjonen på bunn satt vi på hytta med hver vår kaffekopp og ventet på at været skulle roe seg. Da det verste hadde gitt seg, bestemte Jon og jeg oss for å ta turen ut. Amalie var fremdeles frossen, og ble igjen på hytta.

Vel ute på sjøen var det kaldt. Veldig kaldt. Så kaldt at tørrdrakt med to lag ull under, var i grenseland selv for en som sjelden fryser.

Vi tok noen drift på lysingsplassen vår som hadde levert bra tidligere, uten å registrere et eneste napp. Ikke hadde vi noe avdrift på båten heller, så vi måtte kjøre båten for å få drift. Da jeg ikke

kjente fingertuppene lenger, bestemte vi oss for å finne på noe annet.

EN NY PLAN

Hvorfor ikke legge seg midtfjords på 400 meter og fiske etter skolest med 20 meter lange takkel? I ettertid kan jeg komme på minst ti smartere valg.

Ett kilo tunge søkker ble heftet på takkelet, og hele sulamitten ble sendt til bunns. Skolesten er en art som svømmer ganske pelagisk nær bunn. Den er best å fiske en time før, under og etter flo- eller fjære, når tidevannet gjerne er rolig.

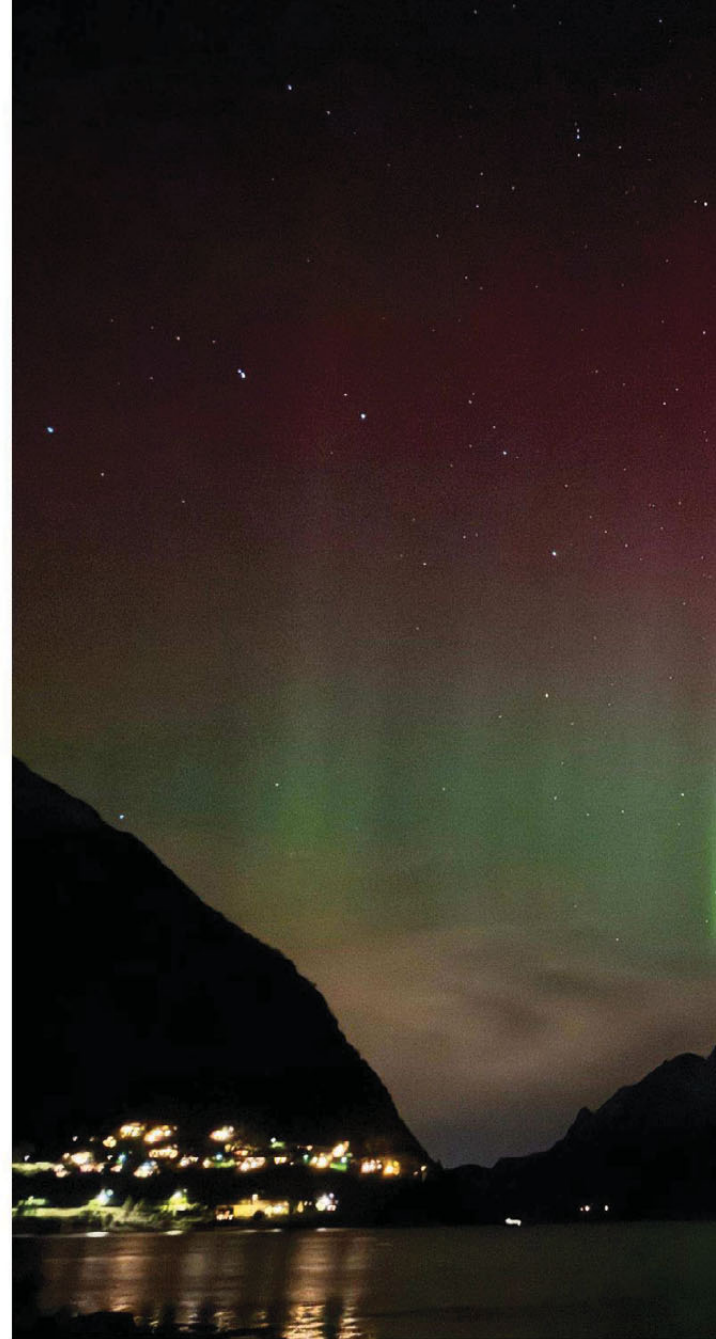
Det eneste problemet vårt var at nå hadde vinden funnet veien inn fjorden, så det ble en ny runde med å ligge på bakk med båten for å få bedre kontroll under fisket. Vinden førte også med seg sludd og hagl som en ekstra bonus.

Amalie hadde samtidig fått den briljante ideen å leie en badestamp for å få igjen varmen. Nå terroriserte hun oss med bilder og video hvor hun filmet oss langt der ute på fjorden og lurte på om vi var kalde. Det var på grensen til uhørt oppførsel.

Da vi fem timer senere ikke hadde hatt et eneste napp på dypet og samtidig holdt på å fryse i hjel, kapitulerte vi og fant veien til badestampen vi også. Ertinga var tilgitt, for uten de timene i stampen hadde jeg sannsynligvis fortsatt vært like frossen som en fiskepinne i frysedisken.

SOLSJØKK OG FIRE SMÅ KNURR

Den tredje og siste fiskedagen våknet vi til sol og blå himmel. En sjokkopplevelse. Minusgradene derimot, overrasket oss ikke. Men at det var litt varme i sola gjorde godt for en kald kropp,

Fornøyd: Amalie ønsket seg en berggylte, og etter mye leting fant vi en håndfull av arten.

og vi bestemte oss derfor for å prøve fiskelykken.

Hva gir mer fisk enn å driftsfiske med småkroker med agn på sandbunn mellom 20 og 60 meter? Denne dagen tror jeg faktisk at spinnfiske i badekaret hadde gitt mer fisk. Bortsett fra fire små knurr, var det helsvart de første timene. Helt utrolig.

Utpå ettermiddagen plukket vi opp Amalie i bådhavna, hun ville fiske etter berggylte og blåstål. Kanskje brakte hun fiskelykke med seg også? Det var verdt forsøket.

MYE SLIT FOR TRE FISK

De første plassene vi testet etter de to artene var det steindødt, først på den sjette plassen var det jeg som endelig fikk det riktige nappet og kunne melde om berggylte. Her måtte være mer, tenkte vi, eller håpet, i det minste.

Vi fisket en time til på den samme

Litt trøst: Etter å ha servert mye drittvær, vartet naturen opp med et spektakulært lysshow da vi fisket etter havål.

plassen, og da alle tre hadde fått hver sin lille berggylte rundt sju hekto, var Amalie glad og Jon og jeg forsynte. Havålen var neste art på ønskelista, men nå var det alt annet enn bra forhold for den, med stjerneklar himmel og iskald vind.

Når dagens høydepunkt ble nordlyset som danset på himmelen, vet du at fisket var tregt. Vi var riktignok i kontakt med noen havål, men som vanlig var det de som gikk seirende ut.

Jeg har sjelden ofret så mye blod, svette, tårer og kalde fingre for å få tre enslige fisk, men det gjør ingenting. Ibland har du uflaks med det aller meste, vi satt uansett igjen med flere goder minner etter turen enn før vi dro, og vi skal garantert tilbake til Sæbø.

Det er tross alt en av favorittplassene våre på Vestlandet.

fiske@egmont.com

Premien: Etter en iskald dag ute på sjøen var det fantastisk å duppe i en vedfyrt stamp med saltvann fra sjøen.

Typisk norsk

Hjørundfjorden utenfor Sæbø er en typisk norsk Vestlandsfjord med bratte kanter og dypt vann. I Sæbøvika og tvers over fjorden inn mot Norangsfjorden finner du grunnere vann, og det er gode muligheter for å mikromeite.

Hustadnes Fjordhytter

Sju hytter på Hustadneset ca. 1,5 kilometer fra Sæbø. Sanitæranlegg med dusj er like utenfor hytta, og du kan låne fryseplass til fangsten og leie bade-stamp og sauna. Hyttene er fra 15 til 74 kvadratmeter i prisklassen fra 400 til 1150 kroner døgnet.

Stedet har sju båter for til leie, fra 15 til 18 fot, med 5 til 30 hk motorer. Vi leide den største, en 18 fots Øyen med 30 hk motor. Prisene varierer fra 400 til 800 kroner pr. døgn, eller fra 1700 til 3800 kr for en uke. Bensin kommer i tillegg.

Ved båt-plassen finnes det et praktisk sløyebord, stamper og vannslange.

For mer informasjon, se: <https://www.hustadnes-fjordhytter.no/>

Dette er Sæbø

Bygd i Møre og Romsdal fylke med ca. 1000 innbyggere og store muligheter for fjellturer og sportsfiske. Åtte timer med bil fra Oslo, sju timer fra Trondheim og seks timer fra Bergen.

Når du tror at det ikke kan bli verre

Når du tror at livet som sportsfisker ikke kan bli verre, vil jeg minne om at det kan komme en tornado.

Har fylkeskommunen ansvar for været i Trøndelag, spør jeg og poster en video av et voldsomt regnvær og vindkast på Facebook.

Jeg sitter en tirsdagskveld i midten av juni 2025 i gapahuken ved lakseelva Gaula og ser på været som prøver å sette personlig rekord i elendighet. Det er en gråtung vegg av vann som kommer i høyt tempo gjennom Midtre Gauldalen kommune. Det betyr styrtregn og vindkast jeg sjelden har opplevd maken til.

–Er du uskadet?
Står det i en SMS jeg får fra en kollega på jobben. Han har sett nyheter på nettet.

Samtidig deler Gaula Fiskeforvaltning en video på nettet av en campingvogn som driver nedover elven.

– Det har nettopp vært en tornado på Støren. Vær oppmerksomme og forsiktige, alle fiskere, da campingvogner flyter nedover elva, skriver Fiskeforvaltning i innlegget.

Tornadoen løftet campingvogna og digre trær rett opp i luften og kastet dette ut i elven. Tre campingvogner og en del lyktestolper ble øde-

lagt. Den som drev ned over ble smadret fullstendig i Gaulfossen. De filmet vrakdelene som kom drivende forbi på Lundamo.

Jeg begynner nå å tenke på min finske fiskekompis Risto som bor i campingvogn når han fisker i Gaula. Hver

sommer kommer han hit, parkerer bilen og sier: "I år skal jeg inte suppa før den første laksen er på land".

Allerede i 12-tiden samme dag pleier den planen å sprekke. Risto tar seg da et glass eller tre.

Jeg ser på videoen av campingvogna som driver nedover elven og lurar på om Risto ville ha våknet om en tornado hadde kommet og kastet både ham og alt han eide ut i elva. Det er

Tornadoen løftet campingvogna og digre trær rett opp i luften og kastet dette ut i elven.

jeg litt usikker på. Han sover tungt den mannen.

Men så kommer jeg på at Ristos campingvogn står flere kilometer fra Støren, så han er ikke i nevneverdig fare.

Risto har utstyrt seg med et tau som han har festet i campingvogna slik at han kan klatre opp og ned til elven. Det er mye som er stupbratt i Gaula. Det er løse rullesteiner. Det er brennesler. Det er behovet for å ta seg en dram. Som nevnt. Dertil kommer naturkreftene som kan komme brått på en stakkar.

Blant der mer dramatiske skjedde i 2022. Da var 11 laksefiskere ute på det som lå an til å bli en hyggelig lørdagskveld på Trettøya i Orkla sør for

**BAARD
FIKSDAL**
Sportsfisker

Orkanger. Dette er en holme som man vanligvis kan kjøre bil ut til når vannstanden er lav. Laksefiskerne gjorde slik man pleier å gjøre i Orkla. Fisket, grillet og koste seg.

Men brått begynte vannet å stige. Plutselig ble det for dypt å vade til trygghet. En gummibåt var også for farlig for det kom digre trær og tømmerstokker med drepande kraft nedover elva. Det var bare en ting å gjøre. Bli hentet ut med helikopter. Og slik ble de reddet. Alle mann.

Det verste jeg har opplevd er da Gaula gikk styggstor på 1400 m³, slik at alle stengene mine, som sto parkert i gapahuken, ble vasket ut. Elven gikk over en meter opp på veggen inne i gapahuken. Til alt hell ligger dette slik at det dannes en bakevje, og jeg fant igjen alt fiskeutstyret, uskadet hengende i trærne i nærheten.

Jeg vil også nevne overdreven tiltro til egne vadeevner i flomstor, brun elv, der det plutselig i løpet av natten er blitt flere meter dypt, uten at noen har sagt klart ifra eller advart på noe vis om dette, slik at man går under med et farlig plupp og fyller vadebukse til randen, og må karre seg i land med håp om at ingen så fadesen. Av dette kan man lære slike ting som at neopren-bukser trenger uhyggelig lang tid på å tørke og at flaks gjør det helt unødvendig å tenke seg godt om her i livet.

Jeg må innrømme at tornadoer er noe jeg stort sett bare har sett i Donald, der kuer, biler, hus og bestemor Duck blir løftet høyt til værs. Slike skypumper er meget sjeldne i Norge, med det forekommer, skal vi tro en meteorolog som er intervjuet av Dagbladet.

Neste gang du ikke får laks, og du kanskje sitter der i sørgelige lange dager og uker, uten et eneste napp, så tenker du kanskje at nå kan det ikke bli verre dette sportsfiskerlivet. Da vil jeg minne om at det kan komme en tornado. Det kan jo det.

fiske@egmont.com

neste utgave

KOMMER
10. oktober

Fiskelykke i Hattfjelldal

Hemmeligvannet i Finnmark

Og selvsagt, mye, mye mer!

Returadresse:
ART AS
Postboks 209
2021 Skedsmokorset

15 UTG. KUN KR 349*

+ 4 lekke ølglass i gave

**Vi
menn**

Gave til deg: 4 ølglass

Nyt ølen din i stil med disse elegante ølglassene. Perfekt for enhver anledning! Glassene er produsert i Italia og rommer 0,33 l

**DU SPARER
1435,-**

Så mye sparer du

15 blader i butikk	kr 1485
+ verdi ølglass	kr 299
Totalverdi	kr 1784
Din pris	kr 349*
Du sparer	kr 1435

*+ porto kr 49 for gaven

Det lønner seg å abonnere!

Som abonnent får du Vi Menn levert hjem hver uke! + Eksklusive temautgaver som Vi Menn Bobil, Vi Menn Båt og Vi Menn Premier League.

Abonnementet løper til du sier opp. Du kan si opp når du vil. Etter introduksjonstilbudet er ordinær pris kr 571 for 16 utgaver.

Send SMS **VIM76** til 2205 eller scan QR-koden

